

MEMÒRIA GENERAL DE L'AVANTPROJECTE DE LLEI D'ORDENACIÓ DEL LITORAL

De conformitat amb el contingut de l'article 36.3.a) de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern s'ha redactat la present memòria general de la l'Avantprojecte de llei d'ordenació del litoral amb els següents continguts:

1. OBJECTIUS, NECESSITAT I OPORTUNITAT DEL PROJECTE DE LLEI.

1.1 Objecte i objectius

Aquesta llei té per objecte el desenvolupament normatiu de la competència exclusiva en ordenació del litoral contemplada en l'article 149.3 de l'Estatut que respectant el règim general del domini públic inclou, en tot cas:

1. L'establiment i la regulació dels plans territorials d'ordenació i ús del litoral i de les platges, i també la regulació del procediment de tramitació i aprovació d'aquests instruments i plans.
2. La gestió dels títols d'ocupació i ús del domini públic marítimoterrestre, especialment l'atorgament d'autoritzacions i concessions i, en tot cas, les concessions d'obres fixes a la mar, respectant les excepcions que es puguin establir per motius mediambientals en les aigües costaneres interiors i de transició.
3. La regulació i la gestió del règim econòmic financer del domini públic marítimoterrestre, en els termes que estableix la legislació general.
4. L'execució d'obres i actuacions al litoral català que no siguin d'interès general.

L'àmbit d'aplicació de la Llei és el conjunt dels béns de domini públic marítimoterrestre definits per la Llei de costes, així com la zona d'influència del domini públic, configurada per una franja mínima de 500 metres d'amplada, aplicada en projecció horitzontal terra endins, des de l'atermenament del domini públic marítimoterrestre. Aquesta franja podrà ser ampliada pel Pla d'ordenació del litoral.

La Llei neix amb l'objectiu de desenvolupar la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'ordenació del litoral, i té els següents objectius particulars:

- a) Adequar el marc legal català a les potencialitats de l'article 149.3 de l'Estatut.
- b) Transposar a l'ordenament català els objectius i principis del Protocol relatiu a la gestió integrada de les zones costaneres del Mediterrani, adoptat en el marc del Conveni per la protecció del medi marí i de la regió costanera del Mediterrani (Conveni de Barcelona).

- c) Articular nous instruments d'ordenació i gestió de l'espai litoral a través d'un pla d'ordenació del litoral i uns plans d'usos del litoral i les platges que incorporin disposicions específiques pel que fa al domini públic maritimoterrestre.
- d) Simplificar els procediments administratius, acostar la presa de decisions al ciutadà d'acord amb el principi de subsidiarietat i donar més seguretat jurídica i criteris clars als gestors d'aquest espai.
- e) Regular la delimitació dels trams naturals i urbans de les platges, tot establint una classificació més adequada a la diversitat del nostre litoral i definint un règim d'ocupació i ús d'aquestes.
- f) Articular un règim econòmic i financer propi del domini públic maritimoterrestre català que permeti desenvolupar polítiques més ambicioses en l'ordenació del litoral i garanteixi que els recursos obtinguts per l'explotació del domini es reinverteixen a l'espai litoral.
- g) Articular instruments de participació pública que vetllin per una bona governança al llarg del procés de gestió integrada de les zones costaneres, garantint la participació adequada de tots els interessats en la planificació i gestió de l'espai litoral
- h) Trobar un nou encaix en la concurrència de competències al litoral català a través d'un model de gestió integrada de l'espai costaner amb la Generalitat com administració de referència i un major protagonisme dels ajuntaments.

1.2 Necessitat i oportunitat del projecte de llei

La Generalitat al llarg dels més de 30 anys d'exercici de la competència exclusiva en ordenació del litoral ha desenvolupat plans i programes de protecció de litoral entre els que destaquen els plans directors urbanístics del sistema costaner aprovats els anys 2005 i 2006 amb l'objecte de protegir el sòl dels espais costaners que no havien sofert un procés de transformació urbanística i preservar-los de la seva transformació i desenvolupament urbà, per garantir el desenvolupament urbanístic sostenible del territori.

Ara bé, l'ordenació del litoral català fins avui dia s'ha articulada de manera molt segmentada a partir d'una distribució competencial complexa —on concorren les competències de les tres administracions territorials— emparada també en diversos títols competencials que van des del medi ambient fins a l'ordenació del territori i l'urbanisme, passant per l'ordenació del litoral i la mateixa titularitat del domini públic maritimoterrestre.

Els reptes que encara avui planteja l'ordenació del litoral català no s'han resolt amb l'aprovació dels plans directors urbanístics del sistema costaner (que no regulen ni el sòl urbà ni el domini públic maritimoterrestre), ni tampoc amb el simple traspàs de competències de l'Administració de l'Estat a la Generalitat.

L'actual concepció del litoral, segmentat en funció d'un mapa competencial complex, contradiu l'esperit i el text de la Recomanació 2002/413/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de maig de 2002, sobre l'aplicació de la gestió integrada de les zones costaneres a Europa, i el Protocol relatiu a la gestió integrada de les zones costaneres al

Mediterrani, que promouen justament l'adopció d'un planejament estratègic basat en la gestió integrada amb el suport i la participació de totes les instàncies administratives competents.

Paral·lelament la llei esdevé necessària per donar resposta a la inexistència, a l'ordenament jurídic català i espanyol, de figures pròpies per ordenar el domini públic maritimoterrestre, mes enllà dels plans d'usos de temporada de les platges. Per això es fa necessària l'articulació de nous instruments que ordenin un àmbit especialment sensible i sotmès a nombroses pressions, donant resposta a les necessitats de dotar de més seguretat jurídica als agents que hi intervenen, criteris clars als gestors d'aquest espai i regulin la necessitat de delimitar els trams naturals i urbans de les platges.

La norma vol resoldre així mateix la manca d'un règim econòmic i financer propi del domini públic maritimoterrestre a Catalunya, que dificulta l'obtenció de recursos econòmics per la gestió de l'espai litoral. L'assumpció de més competències per part de la Generalitat no ha anat acompanyada de la dotació de majors recursos que majoritàriament recapta l'Estat mitjançant el cànon d'ocupació del qual no participen ni la Generalitat ni els ajuntaments. El desplegament de les noves competències, sumat a les exigències de la normativa d'estabilitat pressupostària, requereixen ara desplegar i articular en l'aprovació de la llei un règim econòmic i financer propi del domini públic maritimoterrestre català que permeti desenvolupar polítiques més ambicioses en l'ordenació del litoral i dotar de recursos propis a la Generalitat de Catalunya i els ajuntaments.

Finalment, la llei també vol garantir una major simplificació dels procediments administratius en domini públic o servituds de protecció, en què fins ara podien arribar a intervenir fins a tres administracions diferents. Per això, d'acord amb el principi de subsidiarietat, atorga majors competències als ajuntaments que podran autoritzar usos i obres sense necessitat d'intervenció d'administracions supramunicipals.

Pels motius exposats esdevé necessària una llei que doni resposta als reptes plantejats, atorgant a la Generalitat de Catalunya un paper central en la gestió integral de l'espai litoral amb una major participació dels ajuntaments —que acosta el centre de decisió als ciutadans— i de tots els actors implicats en la gestió de l'espai, mitjançant instruments que reforcin la participació pública.

La nova normativa necessàriament s'ha d'articular mitjançant una llei al desenvolupar una competència estatutària, i al regular aspectes, que com la distribució de competències o el règim econòmic i financer, necessiten ser regulats mitjançant una norma amb força de llei.

En aquest sentit, i per posar de relleu la necessitat d'establir i regular a l'empara d'una llei els instruments de planificació sectorial del litoral —reconeguts a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya—, cal tenir en compte que la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya núm. 598/1995, de 17 de juliol, va anul·lar el Decret 248/1993, de 28 de setembre, sobre la redacció i l'aprovació dels plans d'ordenació de platges i dels plans d'usos de temporada, en considerar que no comptava amb la necessària cobertura d'una norma amb rang de llei. Aquesta sentència va ser confirmada pel Tribunal Suprem, mitjançant la seva sentència de 13 de juny de 2003 (recurs de cassació 5687/1997).

2. L'ADEQUACIÓ DE LA NORMA A LES FINALITATS QUE PERSEGUEIX

Els objectius particulars descrits en el primer dels epígrafs d'aquesta memòria són abordats al llarg de l'estructura de la Llei articulada en vuit títols, tres disposicions addicionals, cinc disposicions transitòries, una derogatòria i dues disposicions finals.

Sobre la transposició a l'ordenament català dels objectius i principis generals del Protocol relatiu a la gestió integrada de les zones costaneres del Mediterrani, la Llei fixa —en els títols 1 i 2— les seves finalitats i directrius per als instruments d'ordenació i gestió del litoral amb correspondència amb els objectius i principis generals definits pel Protocol.

Pel que fa als nous instruments de planificació, la Llei els articula en el títol 2 mitjançant el Pla d'ordenació del litoral i els plans d'ús del litoral i les platges. La Llei defineix el Pla d'ordenació del litoral com l'instrument bàsic d'ordenació i gestió integrada de l'àmbit terrestre i marí del litoral català, i els plans d'ús del litoral i les platges com l'instrument de desenvolupament del Pla d'ordenació del litoral que té per objecte ordenar les ocupacions en el domini públic marítimoterrestre i en els terrenys de titularitat pública que inclogui situats en la seva zona de servitud de protecció, per a activitats i serveis que exigeixin, si escau, instal·lacions desmuntables i béns mobles.

En relació amb la simplificació administrativa, en les zones de servitud del domini públic marítimoterrestre, la Llei substitueix en el títol 3 el règim de comunicació prèvia a l'Administració de la Generalitat per un règim de declaració responsable davant l'Ajuntament corresponent per aquelles actuacions que no impliquin increment de superfície ocupada o de la volumetria existent, ni un canvi de l'ús autoritzat. Destaca també, en el títol 4, el fet que els ajuntaments assumeixen l'atorgament de totes les autoritzacions contemplades en els seus plans d'ús del litoral i les platges, que s'estenen més enllà del període de la temporada. La descentralització d'aquestes autoritzacions permet acostar al ciutadà la presa de decisió i simplifica el procediment administratiu d'atorgament en què fins ara podien intervenir fins a tres administracions diferents.

Pel que fa a la seguretat jurídica i a l'atorgament de criteris clars als gestors dels espais litorals, en matèria de concessions regulades al títol 4, el Pla d'ordenació del litoral fixarà, entre d'altres, els criteris d'atorgament d'aquestes i determinarà així mateix els criteris de graduació dels terminis màxims per al seu atorgament i pròrroga. En matèria d'autoritzacions aquests principis també queden recollits en el títol 4 que defineix un règim d'utilització del domini públic marítimoterrestre mitjançant una classificació de les platges —dividides en urbanes i naturals— i el seu règim d'ocupació, que s'haurà d'acabar determinant mitjançant el Pla d'ordenació del litoral.

Per tal de potenciar l'actuació de la Generalitat en la millora de l'espai litoral i garantir la disposició dels recursos públics necessaris per al finançament de les corresponents actuacions, el títol 5 crea un nou cànon d'explotació d'activitats en favor de la Generalitat que es cobrarà per tota explotació d'activitats en el domini públic marítimoterrestre per a la realització de les quals sigui necessari disposar d'una concessió o autorització de l'Administració de la Generalitat. Per altra banda, es regula el règim econòmic corresponent a l'explotació dels serveis de les platges, i es preveu la possibilitat de gravar amb una taxa

municipal les activitats que autoritzin els ajuntaments en el marc dels plans d'ús del litoral i les platges.

L'articulació dels instruments de participació pública de la Llei es du a terme en el títol 6. Destaca en relació amb aquests la creació del Consell rector del Pla d'ordenació del litoral i els consells rectors dels plans d'ús del litoral i les platges que, en el marc dels plans contemplats en aquesta Llei, exerciran les funcions de participació, consulta i tutela de la gestió, vetllant pel compliment de la normativa reguladora. Els consells comptaran amb representants de les administracions públiques competents, d'associacions i organitzacions representatives d'interessos econòmics i socials per tal d'afavorir les sinergies entre la iniciativa pública i privada, i del món acadèmic en l'àmbit territorial dels plans respectius.

El títol 7 estableix el nou marc competencial entre Generalitat de Catalunya i ajuntaments. Destaca el fet que per primer cop una única norma ordena les competències de la Generalitat de Catalunya en matèria d'ordenació del litoral. Amb relació als ajuntaments les noves competències els permetran atorgar diverses autoritzacions en el domini públic maritimoterrestre que fins ara eren competència de la Generalitat. Tot plegat simplificarà els procediments acostant novament la decisió al ciutadà.

Finalment, el títol 8, per tal de dotar a l'Administració de la Generalitat de les eines necessàries per exercir les competències de tutela i policia del domini públic maritimoterrestre i de les seves servituds, regula la inspecció del litoral, les seves facultats i funcions, i atorga la condició d'autoritat al personal al servei de les entitats públiques al qual s'encomani aquestes funcions.

3. EL MARC NORMATIU EN QUÈ S'INSEREIX

La Llei, l'àmbit d'aplicació de la qual són els béns del domini públic maritimoterrestre del litoral de Catalunya i els terrenys que formen part de la seva zona d'influència, constitueix una norma de desenvolupament de l'article 149.3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en el marc de la legislació bàsica estatal que regula el règim general del domini públic maritimoterrestre, que s'inclou en la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes, modificada per la Llei 2/2013, de 29 de maig, de protecció i ús sostenible del litoral i de modificació de la Llei de costes, i el seu Reglament aprovat per Reial Decret 876/2014, de 10 d'octubre.

La competència exclusiva en matèria d'ordenació del litoral que l'esmentat article 149.3 EAC estableix va implicar un traspàs per part de l'Administració de l'Estat a la Generalitat de Catalunya de noves funcions i serveis mitjançant el Reial Decret 1404/2007, de 29 d'octubre, posteriorment ampliadades mitjançant el Reial decret 1387/2008, d'1 d'agost.

La nova Llei d'ordenació del litoral, respectant el règim general del domini públic contingut en la legislació estatal en matèria de costes vigent, donarà forma a una regulació pròpia que desplegarà el nou marc competencial, tot regulant les particularitats del règim jurídic del litoral català.

4. LA RELACIÓ DE LES DISPOSICIONS AFECTADES PER L'AVANTPROJECTE DE LLEI I LA TAULA DE VIGÈNCIES I DEROGACIONS RESULTANTS

Disposicions afectades	Vigència o derogació de la disposició
Decret 55/1992, de 10 de febrer, pel qual s'atribueixen competències al Departament de Política Territorial i Obres Públiques en la zona de servitud de protecció de la Llei de costes	Es deroga
Disposició addicional sisena de la Llei 3/2012, del 22 de febrer, de modificació del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost	Es deroga
Disposició final segona de la Llei 3/2012, del 22 de febrer, de modificació del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost	Es deroga

5. LA COMPETÈNCIA DE LA GENERALITAT SOBRE LA MATÈRIA

L'Estatut d'autonomia de Catalunya de 1979 va fixar com a competència exclusiva de la Generalitat l'ordenació del territori, del litoral i l'urbanisme, en el seu article 9.9, i com a competència executiva el salvament marítim i abocaments industrials i contaminants a les aigües territorials de l'Estat corresponents al litoral català en el seu article 11.10. En base al mateix, i mitjançant el Reial decret 3301/1981, de 18 de desembre, es va operar una primera transferència de serveis de l'Estat a la Generalitat en matèria d'ordenació del litoral en relació a la formulació i aprovació de plans d'ordenació de les zones del litoral i l'autorització de les obres i instal·lacions d'abocament al mar.

Amb la sentència del Tribunal Constitucional 149/1991, de 4 de juliol, relativa a la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes, va quedar reconeguda la competència de la Generalitat per autoritzar els usos permesos en la zona de servitud de protecció en el litoral de Catalunya. Aquesta previsió fou desenvolupada mitjançant el Decret 55/1992, de 10 de febrer, pel qual s'atribueixen competències al Departament de Política Territorial i Obres Públiques en la zona de servitud de protecció de la Llei de costes.

Actualment l'Estatut d'autonomia de Catalunya, reformat per la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, reconeix en el seu article 46 l'obligació dels poders públics de vetllar per la protecció del medi ambient per mitjà de l'adopció de polítiques públiques basades en el desenvolupament sostenible i que assegurin, entre d'altres, un tractament especial de la defensa del litoral.

En matèria competencial l'Estatut estableix en l'article 149.3 que, en matèria d'ordenació del litoral i respectant el règim general del domini públic, correspon a la Generalitat la competència exclusiva, que inclou en tot cas: a) L'establiment i la regulació dels plans territorials d'ordenació i ús del litoral i de les platges, i també la regulació del procediment de tramitació i d'aprovació d'aquests instruments i plans; b) La gestió dels títols d'ocupació i ús del domini públic maritimoterrestre, especialment l'atorgament d'autoritzacions i concessions i, en tot cas, les concessions d'obres fixes a la mar, respectant les excepcions que es puguin establir per motius mediambientals en les aigües costaneres interiors i de transició; c) La regulació i la gestió del règim econòmic financer del domini públic maritimoterrestre, en els termes que estableix la legislació general; i d) L'execució d'obres i actuacions al litoral català quan no siguin d'interès general. Així mateix, segons l'article 149.4 de l'Estatut, correspon a la Generalitat l'execució i la gestió de les obres d'interès general situades al litoral català, d'acord amb el que estableix l'article 148. D'altra banda, l'Estatut reconeix en el seu article 84.2.n) que els governs locals de Catalunya tenen en tot cas competència en la regulació, la gestió i la vigilància de les activitats i els usos que es porten a terme a les platges.

Mitjançant el Reial decret 1404/2007, de 29 d'octubre, es van traspasar a la Generalitat de Catalunya les funcions i els serveis en matèria d'ordenació i de gestió del litoral —autoritzacions i instal·lacions marítimes—. Aquest darrer traspàs fou ampliat mitjançant el Reial decret 1387/2008, d'1 d'agost, que traspassava a la Generalitat, entre d'altres, la gestió de les concessions demaniales i la gestió i l'atorgament d'autoritzacions en zones de servitud de trànsit i d'accés al mar.

6. CONTINGUT I REGULACIÓ PROPOSADA

El desenvolupament normatiu de la competència exclusiva en ordenació del litoral contemplada en l'article 149.3 de l'Estatut, s'estructura en aquest Avantprojecte de Llei mitjançant vuit títols, tres disposicions addicionals, cinc disposicions transitòries, una derogatòria i dues disposicions finals. A continuació s'analitzen detalladament els continguts de cadascun d'aquests apartats:

TÍTOL 1. DISPOSICIONS GENERALS (articles 1 a 3)

En el primer títol de la Llei se'n defineix l'objecte, es determina quin és l'àmbit d'aplicació de la norma i es fixen les finalitats que persegueix.

Article 1 Objecte de la Llei

L'article es limita a anunciar que l'objecte de la Llei és la regulació de l'ordenació del litoral en el territori de Catalunya, d'acord amb la competència exclusiva contemplada en l'article 149.3 de l'Estatut.

Es defineix així l'objecte de la Llei de la manera més àmplia possible, considerant-se innecessari reproduir el text dels preceptes estatutaris o les remissions als corresponents decrets de traspàs enumerats al preàmbul de la mateixa Llei.

Article 2 Àmbit d'aplicació

Talment com succeeix amb la Llei 22/1988, de 28 de juliol, el text de la Llei té com a àmbit d'aplicació els béns de domini públic maritimoterrestre, així com la zona d'influència del domini públic configurada per una franja mínima de 500 metres d'amplada, aplicada en projecció horitzontal terra endins, des de l'atermenament del domini públic maritimoterrestre. Cal fer esment que en l'avantprojecte de llei s'ha previst la zona d'influència a partir de l'atermenament del domini públic maritimoterrestre, en lloc de fer-ho des del límit interior de la ribera del mar -com així s'estableix en l'article 30 de la llei de costes-, atès que la delimitació prevista en l'esmentada legislació és de mínims (i la superfície de la zona d'influència delimitada a partir de l'atermenament sempre serà superior a la delimitada a partir del límit interior de la ribera del mar); així mateix, aquesta regulació és coherent amb l'àmbit territorial d'aplicació del pla director urbanístic del sistema costaner de Catalunya que va efectuar-se integrant el territori comprès en l'esmentada zona d'influència computada a partir del domini públic maritimoterrestre (art. 4.1 PDUSC). D'altra banda, cal tenir en compte que aquesta franja podrà ser ampliada pel Pla d'ordenació del litoral, amb la justificació corresponent.

El text no entra a definir quins són els béns de domini públic, ni tampoc quines són les diferents servituds que es projecten a partir d'aquests, atès que la doctrina del Tribunal Constitucional (TC) prohibeix explícitament reproduir en la legislació autonòmica aspectes regulats en la legislació bàsica (STC 87/2012, de 18 d'abril, el Tribunal, en el FJ cinquè).

Aquest fet comporta que la Llei en diverses ocasions faci una remissió al contingut de la legislació bàsica estatal regulada en la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes.

Article 3 Finalitats

El text de la Llei enumera sis finalitats, a portar a terme mitjançant els seus instruments d'ordenació i gestió:

1. Facilitar, per mitjà d'una planificació racional de les activitats, el desenvolupament sostenible de les zones costaneres, garantint que es tinguin en compte el medi ambient i els paisatges de manera conciliada amb el desenvolupament econòmic, social i cultural.
2. Preservar les zones costaneres, en benefici de les generacions presents i futures, i com a garantia del desenvolupament turístic i econòmic de qualitat.
3. Garantir la utilització sostenible dels recursos naturals.
4. Garantir la preservació de la integritat dels ecosistemes costaners així com dels paisatges costaners i de la geomorfologia costanera.
5. Prevenir i/o reduir els efectes dels riscos naturals i en particular del canvi climàtic, que puguin ser causats per activitats naturals o humanes.

6. Garantir la coherència entre les iniciatives públiques i privades i entre totes les decisions de les diverses autoritats públiques que afecten la utilització de la zona costanera.

Les finalitats del text de la Llei es corresponen amb els objectius de la gestió integrada de les zones costaneres definides en l'article 5 del Protocol relatiu a la gestió integrada de les zones costaneres de la Mediterrània, fet a Madrid el 21 de gener del 2008.

L'esmentat Protocol, que forma part de l'ordenament jurídic espanyol i de la Unió Europea atès que va ser ratificat per ambdós (DOUE de 23 d'octubre de 2010 i BOE de 23 de març de 2011), té per objectiu establir un marc comú per la gestió integrada de les zones costaneres de la mar Mediterrània i adoptar les mesures necessàries per reforçar la cooperació regional amb aquesta finalitat.

La correspondència entre les finalitats de la Llei i el propi Protocol dona coherència a la Llei en l'objectiu de configurar un model de gestió integrada de l'espai litoral.

TÍTOL 2 INSTRUMENTS D'ORDENACIÓ I GESTIÓ DEL LITORAL (articles 4 a 16)

El títol s'estructura mitjançant quatre capítols dedicats respectivament a regular les disposicions comunes als instruments de planificació, el Pla d'ordenació del litoral i els plans d'ús del litoral i les platges, i la seva publicitat, vigència modificació i revisió.

Des de la perspectiva competencial aquests instruments de nova creació tenen perfecte encaix en la previsió de l'article 149.3.a) de l'Estatut que recull la competència de la Generalitat per l'establiment i la regulació dels plans territorials d'ordenació i ús del litoral i de les platges, i també la regulació del procediment de tramitació i aprovació d'aquests instruments i plans.

Capítol 1 Disposicions comunes

El primer capítol, en què s'hi contenen les disposicions comunes, s'estructura en dos articles on s'identifiquen els instruments de planificació i es fixen les directrius per als instruments d'ordenació i gestió del litoral.

Article 4 Instruments d'ordenació i gestió del litoral

El text de la Llei configura dos instruments de planificació que serviran per ordenar i gestionar el litoral. Un d'ells ordenarà tot el litoral català des d'una perspectiva supramunicipal (el Pla d'ordenació del litoral); l'altre (els plans d'ús del litoral i les platges) ordenaran el litoral des de l'òptica local d'un, o més, municipis.

En l'apartat segon, s'indica que els esmentats instruments de planificació s'han d'aprovar d'acord amb el procediment específic establert a la llei i a les disposicions reglamentàries que la despleguin.

Article 5 Directrius per als instruments d'ordenació i gestió del litoral

El text de la Llei enumera 11 directrius d'acord amb les quals s'han de formular els instruments d'ordenació i gestió del litoral:

- a) Tenir especialment en compte la riquesa biològica, la dinàmica i el funcionament naturals de la zona intermareal, així com la complementarietat i la interdependència entre la part marina i la part terrestre que constitueixen una entitat única.
- b) Prendre en consideració de manera integrada el conjunt dels elements relatius als sistemes hidrològics, geomorfològics, climàtics, ecològics, socioeconòmics i culturals per no superar la capacitat de càrrega de la zona costanera i per prevenir els efectes negatius de les catàstrofes naturals i del desenvolupament.
- c) Aplicar un enfocament ecosistèmic en la planificació i la gestió de les zones costaneres per tal de garantir-ne el desenvolupament sostenible.
- d) Garantir una governança adequada que permeti una participació suficient de manera adequada i oportuna, en un procés de decisió transparent de les poblacions locals i els sectors de la societat civil interessats en les zones costaneres.
- e) Garantir una coordinació institucional intersectorial organitzada dels diversos serveis administratius i autoritats competents en les zones costaneres.
- f) Formular estratègies d'ús de la zona costanera que abastin l'urbanisme i les activitats socioeconòmiques, així com altres polítiques sectorials pertinents.
- g) Tenir en compte la multiplicitat i la diversitat d'activitats a les zones costaneres i donar prioritat, quan sigui necessari, als serveis públics i a les activitats econòmiques que requereixin, als efectes d'utilització i emplaçament, la proximitat immediata de la mar.
- h) Garantir una ordenació equilibrada del territori en tota la zona costanera i evitar una concentració i una expansió urbanes innecessàries.
- i) Procedir a avaluacions preliminars dels riscos relacionats amb les diverses activitats humanes i infraestructures a fi d'evitar i de reduir els seus impactes negatius en les zones costaneres.
- j) Evitar que es produeixin danys en el medi ambient costaner i, si es produeixen, fer-ne una restauració adequada.
- k) Incloure les directrius de paisatge que afectin al litoral de conformitat amb els catàlegs de paisatge i els plans territorials que els siguin d'aplicació.

Talment com en el cas de les finalitats de la Llei, les directrius amb què s'han de formular els instruments d'ordenació i gestió del litoral, tenen una correspondència pràcticament idèntica amb els principis generals de la gestió integrada de les zones costeres definides en l'article 6 del Protocol relatiu a la gestió integrada de les zones costaneres de la Mediterrània.

Atesa la major concreció d'aquests principis generals, en relació amb les finalitats més genèriques descrites anteriorment, s'ha considerat oportú que aquests principis s'articulessin com a directrius a tenir en compte en la formulació dels instruments d'ordenació i gestió del litoral, fet que obligarà, en l'aprovació dels respectius plans, a justificar i mantenir la coherència dels mateixos en relació amb les directrius descrites.

Capítol 2 El Pla d'ordenació del litoral

El capítol segon del títol segon de la Llei s'estructura en quatre articles dedicats respectivament a definir l'objecte, naturalesa jurídica i àmbit territorial del Pla d'ordenació del litoral; a regular-ne el seu contingut i documentació; a establir-ne la seva tramitació i aprovació.

Article 6 Objecte, naturalesa jurídica i àmbit territorial

L'article defineix el Pla d'ordenació del litoral com l'instrument bàsic d'ordenació i gestió integrada de l'àmbit terrestre i marí del litoral català; i disposa que pel que fa a l'ordenació dels usos del sòl, té la naturalesa jurídica pròpia dels plans directors urbanístics. Per tant, les seves determinacions prevalen sobre el planejament urbanístic general municipal.

La voluntat és configurar un instrument de gestió integral de l'espai litoral que ordeni de forma conjunta, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, l'àmbit terrestre i marí del litoral català.

En relació en l'àmbit marí aquest inclou, d'acord amb la jurisprudència constitucional, les aigües interiors i el mar territorial.

Pel que fa a l'àmbit terrestre, el Pla d'ordenació del litoral ha d'incloure la zona d'influència del domini públic maritimoterrestre, d'acord amb l'àmbit definit a l'article 2.

Article 7 Contingut

L'apartat primer de l'article precisa quin és contingut mínim del Pla d'ordenació del litoral.

1. El Pla d'ordenació del litoral ha de contenir en tot cas:

- a) La diagnosi i la caracterització de l'estat del litoral amb indicació de la tipologia de costa, la climatologia, els espais protegits i la determinació de la seva regressió o acreció.
- b) La indicació gràfica de la línia d'atermenament del domini públic maritimoterrestre i de les servituds de protecció i trànsit i la delimitació de la zona d'influència.
- c) La classificació i categorització dels trams de platges, d'acord amb els criteris fixats per l'article 19, la determinació dels llinars de la seva capacitat de càrrega i la definició dels límits màxims de les seves ocupacions.
- d) La localització de les infraestructures i instal·lacions existents tals com passejos marítims, camins de ronda, piscifactories, esculls artificials, abocaments d'aigües residuals i pluvials a mar.
- e) La localització de, com a mínim, els principals accessos al mar i de les corresponents zones d'aparcament.
- f) La identificació de les platges on hi ha perill de desprendiments i caigudes de pedres i altres materials des dels talussos adjacents.
- g) Els criteris territorialitzats per atendre les demandes d'autoritzacions i dels serveis de temporada de les platges en domini públic maritimoterrestre.
- h) Els criteris territorialitzats per resoldre les demandes per a l'atorgament, la renovació, la pròrroga, la modificació i l'extinció de concessions així com els criteris de graduació dels terminis màxims d'atorgament i pròrroga d'aquestes.
- i) L'establiment de mesures normatives o d'actuació necessàries per a preservar la integritat de la geomorfologia i dels ecosistemes i paisatges costaners i l'establiment de la regulació de les façanes costaneres en l'àmbit territorial del pla, referides entre d'altres, a la preservació de visuals i a punts d'interès de conformitat amb els catàlegs de paisatge i els plans territorials que els siguin d'aplicació.
- j) La incorporació de les mesures d'adaptació de la costa als efectes del canvi climàtic d'acord amb les estratègies que s'estableixin.
- k) L'establiment dels criteris per a establir les prioritats d'inversió en l'àmbit territorial del pla.

Aquest apartat, entre d'altres, estableix que el pla ha de contenir la classificació de les platges d'acord amb els criteris fixats amb l'article 19 *d'aquesta llei, la determinació de la seva capacitat de càrrega i la definició dels límits màxims de les seves ocupacions.*

La legislació estatal en matèria de costes preveu que la catalogació dels trams naturals i urbans de les platges es durà a terme per l'administració competent en matèria d'ordenació del territori i urbanisme (article 33.6 LLC i article 67 RLLC). L'avantprojecte de llei d'ordenació del litoral determina que aquesta catalogació es dugui a terme en el si del Pla d'ordenació del litoral.

El Pla també ha de servir per incorporar una planificació transparent i objectiva, mitjançant criteris territorialitzats per atendre les demandes d'autoritzacions i dels serveis de temporada de les platges en domini públic maritimoterrestre, i per resoldre les demandes per a l'atorgament, la renovació, la pròrroga, la modificació i l'extinció de concessions així com els criteris de graduació dels terminis màxims d'atorgament i pròrroga d'aquestes.

Es recupera així, per l'ordenament català, una previsió de l'article 34 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes. Respectant els terminis màxims d'atorgament i pròrroga de les concessions fixats per la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes el Pla vol introduir criteris de graduació transparents i objectius d'aquests terminis en els casos en què sigui necessari.

D'altra banda i per afrontar amb garanties la lluita contra els efectes del canvi climàtic al litoral català l'objectiu és que el Pla introdueixi una regulació específica per als trams del litoral que es troben en risc greu de regressió. Aquesta previsió constitueix així mateix una de les finalitats de la Llei i un dels objectius del Protocol relatiu a la gestió integrada de les zones costaneres de la Mediterrània.

Entre les finalitats de la Llei hi figura la necessitat de preservar la integritat dels ecosistemes costaners així com dels paisatges costaners i de la geomorfologia costanera. El Pla ha d'incorporar aquestes garanties de preservació mitjançant una regulació específica adequada als diferents trams de litoral.

Atès que d'acord amb l'article 30 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes el planejament territorial i urbanístic pot delimitar la zona d'influència que serà de com a mínim 500 metres, s'atribueix al pla d'ordenació del litoral la comesa d'efectuar aquesta delimitació a nivell de tot el territori català.

Atès que d'acord amb l'article 23 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes, l'extensió de la servitud de protecció pot ser ampliada fins a un màxim d'uns altres 100 metres, quan sigui necessari per assegurar l'efectivitat de la servitud, el Pla ha d'identificar aquesta zona de servitud.

Entre les finalitats de la Llei també hi figura la protecció dels paisatges costaners. El Pla ha d'incorporar aquestes garanties de preservació mitjançant una regulació específica adequada als diferents trams de litoral. Així mateix, s'ha considerat convenient que el Pla reguli les façanes costaneres per a la preservació de visuals i punts d'interès.

Quant a l'apartat segon, la Llei preveu que el Pla d'ordenació del litoral pugui establir, si escau, les regulacions i limitacions necessàries per una adequada conservació del litoral d'acord amb les finalitats i directrius d'aquesta Llei (fonamentades en el Protocol relatiu a la gestió integrada de les zones costaneres de la Mediterrània); i en aquest supòsit, el Pla pugui contemplar un règim transitori de les autoritzacions i concessions vidents que s'oposin a les seves determinacions, i impedir-ne o limitar-ne les possibles pròrrogues.

Article 8 Documentació

Respecte a la documentació, es considera necessari que la Llei identifiqui, com a mínim, un seguit de documents que han d'integrar el Pla d'ordenació del litoral per dotar-lo d'una substantivitat pròpia i específica, atesa la seva naturalesa sectorial

Article 9 Tramitació i aprovació

Atès que aquest Pla, d'acord amb l'art. 6 de la Llei, s'ha definit pel que fa a l'ordenació dels usos del sòl com un Pla director urbanístic, es considera adient remetre al procediment específic que estableix la legislació urbanística per aquest tipus de Plans pel que fa a la seva tramitació i aprovació.

Així mateix, atès el contingut i les determinacions que es preveu que hagi de contenir el Pla d'Ordenació del litoral s'ha previst específicament que aquest instrument de planificació s'hagi de sotmetre a avaluació ambiental. En aquest sentit, cal destacar que aquesta necessitat ja estava prevista en l'annex 1, apartat 3.7, de la Llei 6/2009, del 28 d'abril, d'avaluació ambiental de plans i programes, quan s'exigia sotmetre al tràmit de l'avaluació ambiental els plans d'ordenació de les platges. Per altra banda, tenint en compte que aquest Pla serà el que establirà els llinars de la seva capacitat de càrrega i la definició dels límits màxims de les seves ocupacions (serveis, activitats admeses...) és l'instrument idoni per efectuar l'avaluació ambiental de les possibles repercussions sobre el medi ambient de les ocupacions que empara.

Capítol 3 Els plans d'ús del litoral i les platges

El capítol tercer del títol segon s'estructura novament en quatre articles dedicats respectivament a definir l'objecte i l'àmbit territorial dels Plans d'ús del litoral i les platges; a regular-ne el seu contingut i documentació; i a establir-ne la seva tramitació i aprovació.

Article 10 Objecte i àmbit territorial

Els plans d'ús del litoral i les platges tenen per objecte ordenar les ocupacions en el domini públic maritimoterrestre i en els terrenys de titularitat pública que inclogui situats en la seva zona de servitud de protecció, per als serveis de temporada i les activitats que es planifiqui situar-hi i que només exigeixin, si s'escau, instal·lacions desmuntables o béns mobles.

Aquesta nova figura substituirà els anomenats plans d'usos i serveis de temporada pels municipis catalans, amb la diferència que per primer cop, a part dels serveis de temporada, també podran ordenar les activitats i serveis durant tot l'any.

L'àmbit dels plans poden abastar un terme municipal o varis termes municipals.

Article 11 Contingut

En relació amb el contingut dels plans d'ús del litoral i les platges, aquests hauran de ser coherents amb el Pla d'ordenació del litoral, i hauran de contenir els següents elements:

- a) La regulació dels serveis de temporada de les platges i d'aquelles activitats que el Pla preveu que puguin ser objecte d'autorització en el domini públic maritimoterrestre i, si s'escau, en els terrenys de titularitat pública que inclogui situats en la seva zona de servitud de protecció, atenent la classificació de les platges, els llindars de capacitat de càrrega i els límits màxims de les seves ocupacions fixades pel Pla d'ordenació de litoral.
- b) La regulació de la utilització de les platges, la seguretat humana en els llocs de bany, l'accessibilitat i altres condicions generals sobre l'ús de les platges i les seves instal·lacions. En les platges en què es determini perill de desprendiments des dels talussos adjacents, caldrà delimitar les zones de seguretat on s'han d'adoptar les corresponents mesures preventives i informatives del perill.
- c) La determinació de les activitats susceptibles de ser autoritzades a la platja per l'Ajuntament com a conseqüència de les festes de rellevància local, d'esdeveniments esportius, culturals, d'interès general amb repercussió turística o altres anàlegs mitjançant instal·lacions desmuntables.
- d) La concreció de les activitats i instal·lacions que es puguin desenvolupar al passeig marítim.
- e) L'establiment de criteris per a l'adequada integració paisatgística de les instal·lacions admeses i de l'obligació d'adequar les activitats proposades a la normativa de contaminació acústica.
- f) La obligatorietat que qualsevol autorització que s'atorgui i explotació de serveis de temporada que s'adjudiqui d'acord amb el contingut del Pla disposi d'un règim de responsabilitat que garanteixi que es podrà fer front als danys que se'n puguin derivar fins a la completa retirada de les instal·lacions.
- g) El termini de vigència de les autoritzacions que s'atorguin i de l'explotació dels serveis de temporada que s'adjudiquin d'acord amb el contingut del pla, que no pot excedir de quatre anys.

L'apartat a) tracta de delimitar els usos i activitats admesos en els respectius trams de litoral de forma coherent amb els elements que venen determinats prèviament del Pla d'ordenació del litoral: la classificació de les platges, els llindars de capacitat de càrrega i els límits màxims de les seves ocupacions. En aquest sentit, els plans han de contenir serveis de temporada a les platges com guinguetes, tendals, gandules, lloguer d'embarcacions, etc; i també s'estableix la possibilitat que els plans prevegin activitats que puguin ser objecte d'autorització en el domini públic maritimoterrestre.

En l'apartat b) es pretén que mitjançant els plans s'ordini de forma completa i racional les platges i llocs de bany, a fi de complimentar adequadament la competència municipal en matèria de manteniment de les platges i llocs públics de bany en les degudes condicions de

neteja, higiene i salubritat, així com vigilar l'observança de les normes i instruccions sobre salvament i seguretat de les vides humanes, regulada en l'article 115 de la Llei de costes.

En l'apartat c) es preveu que el pla determini les activitats a la platja que puguin ser objecte d'una simple autorització municipal quan no responguin a una activitat de temporada sempre que la seva programació sigui sempre la mateixa (actes vinculats a festes de rellevància local, a la revetlla de Sant Joan, o d'altres que tenen els mateixos dies de celebració), amb una durada temporal limitada a dits esdeveniments, i amb instal·lacions desmuntables. La voluntat és que aquestes activitats que comporten ocupacions menors, i de freqüència temporal anual, siguin autoritzades directament pels ajuntaments una vegada previstes en el respectiu pla d'ús, a fi de simplificar el procediment i acostar la presa de decisió a la ciutadania.

En l'apartat d) es preveu que el Pla contingui una previsió de les activitats i instal·lacions que es puguin desenvolupar als passeigs marítims per la seva especial configuració de via pública integrada al municipi que pot admetre determinades activitats que no puguin ser realitzades a les platges, o que preferentment es millor ubicar-les fora d'aquestes.

L'apartat e) preveu que el Pla contingui un seguit de criteris d'integració paisatgística de les instal·lacions que s'admetin a fi d'aconseguir una millora paisatgística en un espai natural tant sensible com és la zona costanera; i que les activitats que s'hi proposen s'adeqüin a la normativa de contaminació acústica per tal d'evitar conflictes entre els usuaris i els residents de l'entorn.

L'apartat f) preveu que el Pla contingui un règim de responsabilitat per als futurs titulars d'autoritzacions i adjudicataris de serveis de temporada a fi de garantir la completa restauració de la zona afectada.

En últim terme, l'apartat g) determina que les autoritzacions que s'atorguin i l'explotació dels serveis de temporada que s'adjudiquin no pugui excedir de quatre anys, en coherència amb el termini fixat en l'article 52.4 de la Llei de costes per tal d'evitar una consolidació permanent d'aquestes instal·lacions, i per garantir, si escau, una estabilitat en l'explotació de determinats serveis a les platges que en garanteixi la seva viabilitat econòmica.

Article 12 Documentació

Respecte a la documentació, es considera necessari que la Llei identifiqui, com a mínim, un seguit de documents que han d'integrar els Plans d'ús del litoral i les platges per dotar-los d'una adequada justificació, d'una fàcil comprensió, i d'una regulació suficient per garantir-ne la seva seguretat jurídica, atès el termini de vigència previst en l'article 15.2 En aquest sentit, cal recordar que la documentació prevista és similar a l'exigida en els vigents plans de distribució d'usos i serveis de temporada, entre la qual hi ha un estudi economicofinancer.

Article 13 Tramitació i Aprovació

En relació amb el procediment d'aprovació dels plans d'ús del litoral i les platges, els plans d'ús s'aproven inicial i provisionalment als ajuntaments que n'acorden la seva formulació i redacció, per ser aprovats definitivament per l'òrgan competent de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, que d'acord amb allò previst a l'article 31.3 serà la Comissió d'Ordenació del Litoral.

El tràmit exigeix l'obertura d'un procediment d'informació pública i la sol·licitud dels informes als organismes afectats per raó de llurs competències sectorials.

Pel que fa al termini per a l'aprovació definitiva dels plans, l'avantprojecte de llei remet al seu desenvolupament reglamentari. També s'estableix el sentit negatiu del silenci expressament, ja que afecta a domini públic maritimoterrestre.

Així mateix, l'article especifica que l'aprovació del pla d'ús del litoral i les platges suposa l'atorgament a l'ajuntament corresponent de l'autorització per a l'explotació dels serveis de temporada de les platges per al termini previst pel Pla, que no pot excedir de 4 anys. D'aquesta manera, una vegada l'Administració de la Generalitat ha aprovat el Pla d'ús corresponent, havent exercit la seva competència d'ordenació del litoral i les platges, l'Ajuntament queda habilitat per explotar els serveis que conté el pla, ja sigui per gestió directa o indirecta, la qual cosa comporta una evident simplificació administrativa respecte a la regulació vigent establerta en la disposició addicional sisena, apartat quart, de la Llei 3/2012, evitant haver de tramitar una autorització anual per municipi costaner d'aquest tipus de serveis.

Article 14 Entrada en vigor i publicitat dels plans

Aquest article estableix pels dos plans que preveu la llei (Pla d'ordenació del litoral i Plans d'ús del litoral i les platges) que entrin en vigor un cop publicat al DOGC el seu acord d'aprovació definitiva i les seves normes d'ordenació; i estableix l'obligació que es publiquin de forma telemàtica al portal web del departament competent en matèria d'ordenació del litoral de l'Administració de la Generalitat, i pel que fa als plans d'ús també en el web de l'ajuntament o ajuntaments respectius, per tal de garantir la màxima difusió i accessibilitat pel ciutadà.

Article 15 Vigència

S'estableix una vigència indefinida pel Pla d'ordenació del litoral, atesa la seva naturalesa jurídica pròpia de pla director urbanístic pel que fa a l'ordenació dels usos del sòl.

L'apartat segon d'aquest article preveu que els Plans d'ús del litoral i les platges tinguin una vigència de quatre anys que és el màxim període que poden tenir les autoritzacions que d'ells se'n deriven, però es preveu que a sol·licitud municipal degudament justificada es puguin atorgar pròrrogues per a períodes de com a màxim quatre anys d'aquests plans. L'atorgament de la pròrroga suposa la renovació de l'autorització per a l'explotació per part de l'Ajuntament dels serveis de temporada de les platges per a un nou termini màxim de quatre anys. Aquesta pròrroga no es extensible a la resta d'autoritzacions que s'atorguin en base a aquests plans, les quals, d'acord amb l'article 11.g), únicament tenen una vigència màxima de quatre anys.

Article 16 Modificació i revisió

Aquest article preveu que els dos tipus de plans previstos per la Llei es puguin modificar seguint els mateixos tràmits que per a la seva elaboració, sens perjudici de les excepcions que reglamentàriament es puguin establir.

TÍTOL 3. Règim d'intervenció administrativa en les zones de servitud (articles 17 a 18)

El tercer dels títols de la Llei s'articula mitjançant dos articles dedicats al procediment d'autoritzacions en servituds de protecció, de trànsit i d'accés al mar competència de l'Administració de la Generalitat, i a les actuacions sotmeses al règim de declaració responsable municipal.

El títol desplega la competència de la Generalitat per gestionar i atorgar les autoritzacions en servitud de protecció, d'acord amb la jurisprudència constitucional (STC 149/1991), i en servitud de trànsit i d'accés al mar, d'acord amb els traspassos efectuats mitjançant l'article B.3 del Reial decret 1387/2008.

Article 17 Procediment d'autoritzacions competència de la Generalitat

El precepte d'entrada distingeix les sol·licituds d'autorització d'usos, obres i instal·lacions en les zones de servitud de protecció, de trànsit i d'accés al mar competència de l'Administració de la Generalitat d'aquelles que la pròpia Llei en el seu article 18 estableix com a competència dels ajuntaments.

En la documentació que s'ha de presentar conjuntament amb la sol·licitud, s'ha inclòs l'exigència de descriure l'actuació perquè es pot donar el cas de sol·licitar un ús concret sense necessitat d'efectuar obres o instal·lacions; també s'ha inclòs l'exigència de justificar el compliment de la normativa urbanística aplicable, conjuntament amb la necessitat d'aportar un certificat de compatibilitat urbanística de l'Ajuntament, perquè d'acord amb l'article 49.3 del Reglament de costes vigent les autoritzacions que s'atorguin han de respectar el planejament urbanístic. Així mateix, s'ha previst la necessitat d'haver d'acreditar la implantació legal de les obres i instal·lacions existents en determinats supòsits, com per exemple un canvi d'ús o un augment de volum o de superfície (els quals no es podrien tramitar d'acord amb el règim establert en l'article 18).

En relació amb les autoritzacions competència de l'Administració de la Generalitat, el precepte disposa que es presentaran davant de l'òrgan competent en matèria d'ordenació del litoral de la Generalitat. Iniciat el tràmit l'òrgan competent en matèria de costes de la Generalitat ha de sol·licitar els informes dels organismes afectats per raó de llurs competències sectorials, els quals disposen d'un termini de quinze dies per a l'emissió de l'informe, llevat que una disposició n'estableixi un de més llarg.

Quant al termini màxim per notificar la resolució expressa, la norma l'estableix en quatre mesos a comptar des de la data en què la sol·licitud hagi tingut entrada al registre de l'òrgan

competent per a la seva tramitació, transcorregut el qual sense que s'hagi notificat legítima a la persona interessada per entendre-la desestimada per silenci administratiu. El termini per resoldre s'ha reduït en dos mesos respecte al règim vigent establert pel Decret 55/1992, de 10 de febrer, amb la qual cosa s'escurça el termini de tramitació i el temps d'espera dels interessats per a poder efectuar les actuacions sol·licitades que s'ajustin a la normativa aplicable; i s'ha mantingut el sentit desestimatori del silenci, atesa la proximitat i la incidència de les actuacions vers al domini públic maritimoterrestre.

D'altra banda, d'acord amb el règim vigent establert a la disposició addicional sisena, apartat 6, de la Llei 3/2012, de 22 de febrer, s'ha mantingut la possibilitat d'inadmetre a tràmit de forma motivada sol·licituds d'autorització d'usos i obres en zona de servitud de protecció, trànsit i d'accés al mar quan s'oposin de forma manifesta a la legislació vigent en matèria de costes.

Finalment, el precepte preveu que les autoritzacions atorgades a l'empara d'aquest article tenen vigència de 2 anys, d'acord amb allò previst en la disposició addicional quarta de la Llei de costes i en l'article 50.5 del seu reglament. Si en aquest termini no s'executen els usos i obres que en són objecte, l'autorització resta sense efecte, excepte quan la falta d'exercici sigui imputable a l'Administració.

Article 18 Actuacions sotmeses al règim de declaració responsable davant l'Ajuntament

La Llei delega als ajuntaments l'autorització d'usos i obres admesos en zona de servitud de protecció i trànsit, definides per la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes, que no comporti l'increment de la superfície ocupada o de la volumetria existent, ni canvi de l'ús autoritzat.

En aquests supòsits els esmentats usos i obres queden sotmeses a un règim de declaració responsable a l'Ajuntament de la població on s'ubiquin, ajustada al que disposa l'article 35 de la 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, en la qual s'ha d'expressar el compliment dels requisits exigits per la disposició addicional quarta, apartat tercer, de la Llei de costes, en el redactat incorporat per l'article 1, apartat 40, de la Llei 2/2013, de 29 de maig (que no comportin augment de volum, altura ni superfície de les construccions existents, i que compleixin els requisits sobre eficiència energètica i estalvi d'aigua regulats en la citada DT 4.3 LC).

Així mateix, pel que fa a la tramitació procedimental, es preveu que la declaració responsable es formalitzi de forma conjunta amb la sol·licitud de llicència o comunicació urbanística segons sigui el règim d'intervenció en matèria urbanística, a fi de simplificar i facilitar la interacció del ciutadà amb l'administració.

Es preveu que el termini per executar les actuacions sigui el mateix que correspongui a la llicència urbanística o el que indiqui la comunicació prèvia.

TÍTOL 4 UTILITZACIÓ DEL DOMINI PÚBLIC MARITIMOTERRESTRE (articles 19 a 23)

El quart dels títols de la Llei s'estructura en dos capítols dedicats respectivament al règim d'ocupació i ús de les platges atenent a la seva naturalesa, i a l'explotació de serveis de les platges, autoritzacions i concessions.

Pel que fa al règim d'ocupació dels trams de les platges mitjançant el Pla d'ordenació del litoral la Llei desplega, novament, les competències de la Generalitat d'acord amb l'article 149.3.a de l'Estatut que recull la competència de la Generalitat per l'establiment i la regulació dels plans territorials d'ordenació i ús del litoral i de les platges, i també la regulació del procediment de tramitació i aprovació d'aquests instruments i plans. Competència que li fou traspasada a la Generalitat mitjançant el Reial decret 3301/1981 i el Reial decret 1404/2007.

En relació amb les autoritzacions i concessions la Llei desplega les competències de la Generalitat de conformitat amb l'article 149.3.b de l'Estatut. En aquest sentit, cal destacar que aquestes funcions actualment ja les exerceix l'Administració de la Generalitat en base als traspassos efectuats mitjançant el Reial decret 1404/2007 i el Reial decret 1387/2008.

Capítol 1 Règim d'ocupació i ús de les platges atenent a la seva naturalesa

Aquest capítol conté un únic article, el 19, que regula la classificació i ocupació dels trams de platges, el qual desplega la previsió de l'article 33.6 de la Llei de costes i 67 del seu reglament general, i contempla la delimitació de les platges per trams, urbans i naturals. La Llei, respectant el contingut de la legislació estatal, estableix dues classificacions (urbanes, i naturals) i disposa que el Pla d'Ordenació del Litoral ha de definir una categoria de trams de platges naturals incompatibles amb la presència d'instal·lacions i serveis.

Capítol 2 Explotació de serveis de temporada de les platges, autoritzacions i concessions

El capítol segon del títol quart s'estructura en tres articles dedicats als serveis i activitats previstos en els plans d'ús del litoral i les platges; a les autoritzacions d'activitats no contemplades en els plans d'ús del litoral i les platges, i a les concessions.

Article 20 Serveis de temporada i activitats previstos en els plans d'ús del litoral i les platges

Mitjançant aquest article s'indica que, d'acord amb els plans d'ús del litoral i les platges respectius, són competència dels ajuntaments l'explotació dels serveis de temporada de les platges, ja sigui per gestió directa o indirecta, que s'hagin previst en els plans, i l'atorgament d'autoritzacions per a les activitats també contemplades en els citats plans.

En relació amb l'explotació de serveis de temporada, la Llei recorda els principis enumerats a l'article 53 de la Llei de costes en relació a l'explotació dels serveis a través de tercers, que determinen que en els procediments per a la licitació d'aquests serveis s'han de garantir que es respectin els principis de publicitat, objectivitat, imparcialitat, transparència i concurrència competitiva. Respecte al termini d'explotació per tercers d'aquests serveis es disposa que,

com a màxim, no pot excedir de quatre anys, en coherència amb el termini fixat a l'article 11.g (relatiu als terminis de vigència que ha de preveure el propi pla).

Quant a les autoritzacions d'activitats contemplades en el pla d'ús del litoral i les platges, la llei regula el termini d'atorgament i el sentit del silenci administratiu. Per a notificar les resolucions de les sol·licituds d'autoritzacions d'activitats previstes en el pla, es fixa un termini breu d'un mes atès que l'administració únicament ha d'acreditar la compatibilitat de la sol·licitud en relació amb la previsió de l'activitat contemplada en el pla d'usos. Respecte al sentit del silenci, atès que ens trobem en domini públic maritimoterrestre, i en atenció al principi general d'ús públic d'aquest domini públic, el silenci ha de ser necessàriament desestimatori, de conformitat amb allò previst a l'article 43.2 de la Llei 30/1992.

Finalment, en relació amb el termini de venciment d'aquestes autoritzacions, en l'apartat 4 de l'article 20 es preveu que sigui el que contempli el respectiu pla d'ús del litoral i les platges (article 11.g) i en qualsevol cas sigui d'un màxim de quatre anys.

Article 21 Autoritzacions d'activitats no contemplades en els plans d'ús del litoral i les platges

En relació amb les autoritzacions competència de l'Administració de la Generalitat, el precepte disposa que són totes aquelles activitats en el domini públic maritimoterrestre no previstes en els plans d'ús del litoral i les platges (1) en les que sense requerir obres o instal·lacions de cap tipus, hi concorrin circumstàncies d'especial intensitat, perillositat o rendibilitat, i (2) les que suposin l'ocupació del domini públic maritimoterrestre amb instal·lacions desmuntables o amb béns mobles. Cal tenir en compte que en relació amb la competència prevista en l'article 149.3.b EAC, ha estat objecte de traspàs la competència de gestió i atorgament d'autoritzacions d'aquestes activitats mitjançant l'Annex B.3 del Reial decret 1404/2007, de 29 d'octubre.

La competència per resoldre correspon a l'òrgan competent en matèria d'ordenació del litoral de la Generalitat. Així mateix, es preveu que l'òrgan competent hagi de sol·licitar els informes dels organismes afectats per raó de les seves competències sectorials.

Cal posar de relleu que d'acord amb l'Annex C.2 del Reial decret 1387/2008, d'1 d'agost, pel que fa als usos especialment intensos, rendibles o perillosos, així com privatius, amb obres o instal·lacions desmuntables que per la seva naturalesa requerissin un termini d'ocupació superior a un any, l'Administració general de l'Estat es va reservar la funció d'emetre un informe preceptiu en un termini de dos mesos, en el tràmit d'atorgament de concessió, en relació amb la garantia tant de la integritat física com de l'ús públic del domini públic maritimoterrestre; en cas de dissentir d'aquest informe, l'acte d'atorgament del títol només podia dissentir de manera expressament motivada. Tanmateix, respecte a aquesta qüestió, cal tenir en compte el següent: (1) quan aquesta reserva estatal es va incloure en el Reial decret 1387/2008 (relatiu al traspàs de concessions), les autoritzacions en domini públic maritimoterrestre només podien tenir una vigència d'un any (art. 52.4 LC), i els usos i instal·lacions desmuntables per terminis superior a l'any s'autoritzaven segons l'esmentat Reial decret com una concessió; (2) amb la modificació d'aquest article 52.4 efectuada per la Llei 2/2013, de 29 de juliol, de protecció i ús sostenible de litoral i de modificació de la Llei de

costes, el termini de vigència de les autoritzacions es va ampliar a 4 anys; i (3) en el Reial decret 1404/2007, de 29 d'octubre, relatiu al traspàs de les autoritzacions (Annex B.3), l'Administració de l'Estat no es va reservar la funció d'emetre informes en relació amb la garantia tant de la integritat física com de l'ús públic del domini públic maritimoterrestre.

D'altra banda, atès que entre les autoritzacions d'activitats no previstes en els plans d'ús del litoral i les platges n'hi figuren algunes que per la seva incidència ambiental requereixen d'avaluació d'impacte ambiental, l'article recorda que l'autorització s'ha d'acompanyar d'aquesta documentació ambiental en el supòsit que sigui necessària d'acord amb la normativa vigent. També es preveu que en cas que la sol·licitud impliqui l'ocupació del domini públic amb instal·lacions desmuntables o amb béns mobles, aquesta s'hagi d'acompanyar d'una justificació de l'adequada integració paisatgística de les instal·lacions.

En relació amb el termini per notificar la resolució, atès que les autoritzacions no figuren prèviament en cap pla d'usos, el termini serà d'un màxim de quatre mesos (que és el termini previst en el règim aplicable vigent). Ara bé, talment com en el cas anterior transcorregut el termini per notificar la resolució podrà entendre's desestimada la corresponent sol·licitud, atès que al trobar-nos en domini públic la resolució per silenci ha de ser necessàriament desestimària d'acord amb la Llei 30/1992.

El termini màxim de les autoritzacions també serà d'un màxim de quatre anys. Finalment, es disposa que no es podran atorgar les autoritzacions que siguin contràries al Pla d'ordenació del litoral.

Article 22 Concessions

D'acord amb allò establert a l'article 149.3 EAC, l'avantprojecte de llei regula la gestió de les concessions en el domini públic maritimoterrestre de Catalunya, les quals són necessàries quan es pretén ocupar aquest domini públic mitjançant obres o instal·lacions no desmuntables. Cal tenir en compte que actualment l'Administració de la Generalitat exerceix aquesta competència arran del traspàs produït mitjançant l'Annex B.1 del Reial decret 1387/2008, d'1 d'agost.

Respecte a la tramitació de les concessions, el precepte preveu determinada documentació addicional respecte a l'exigida per la legislació bàsica en matèria de costes que cal aportar conjuntament amb la sol·licitud a l'òrgan competent en matèria d'ordenació del litoral de la Generalitat, consistent en un estudi d'integració paisatgística i el document ambiental que correspongui en el supòsit que sigui necessari subjectar el projecte a un procediment d'avaluació d'impacte ambiental d'acord amb la legislació aplicable.

Així mateix s'estableix que l'òrgan competent ha de sol·licitar els informes dels organismes afectats per raó de les seves competències sectorials. Respecte a aquesta qüestió, pel que fa a les competències en matèria de costes, en l'Annex C del Reial decret 1387/2008, d'1 d'agost, l'Administració general de l'Estat es va reservar la funció d'emetre informes amb caràcter preceptiu (en un termini de dos mesos), i amb caràcter determinant segons la tipologia de concessions en relació amb la garantia tant de la integritat física com de l'ús

públic del domini públic maritimoterrestre. En alguns supòsits, transcorreguts dos mesos des de la seva sol·licitud en absència d'informe es pot prosseguir la tramitació de l'expedient.

Aquest informe de l'Estat d'acord amb el previst en el Reial decret 1387/2008, és vinculant per l'atorgament de la concessió en els següents supòsits:

- a) Les concessions emparades per una altra concessió d'explotació de recursos miners o energètics.
- b) Les que emparin usos especialment intensos, rendibles o perillosos, així com privatis, amb obres o instal·lacions no desmuntables. Igualment, les concessions que possibilitin l'execució d'obres fixes al mar i les que emparin les instal·lacions marítimes menors en el domini públic maritimoterrestre, com ara embarcadors, molls de pilons, escars, etc., que no formin part d'un port o no hi estiguin adscrites.

En aquests supòsits si l'informe no és favorable, s'obre un període de consultes perquè l'Estat i la Generalitat arribin a un acord. L'acord esmentat és una condició inexcusable per a l'atorgament de la concessió.

D'altra banda, l'avantprojecte de llei preveu que no es puguin atorgar concessions ni pròrrogues d'aquestes que siguin contràries al Pla d'ordenació del litoral, alhora que s'estableix que els terminis de vigència s'hauran de determinar d'acord amb els criteris de graduació temporal que fixi l'esmentat Pla d'ordenació. Així mateix, es preveu que en l'atorgament de les concessions es valori la integració paisatgística de les obres o instal·lacions, en atenció a l'estudi d'integració paisatgística aportat en la sol·licitud.

Quant al termini màxim per notificar la resolució serà de sis mesos, transcorregut el qual sense que s'hagi notificat la resolució expressa podrà entendre's desestimada la corresponent sol·licitud, d'acord amb allò argumentat en els articles anteriors d'aquesta memòria.

Article 23 Obres en construccions existents amb concessió, contràries a la normativa aplicable

L'article 23 regula el supòsit específic d'obres de reparació, millora, consolidació i modernització de les construccions existents en el domini públic maritimoterrestre de Catalunya que disposin d'una concessió vigent i que resultin contràries a la legislació en matèria de costes o al Pla d'ordenació del litoral aplicables però que no comportin increment de la superfície ocupada o de la volumetria existent. Aquestes obres estan subjectes al règim de declaració responsable davant l'òrgan competent en matèria d'ordenació del litoral de la Generalitat, al tractar-se d'actuacions vinculades a concessions en domini públic maritimoterrestre.

La declaració responsable s'ha d'ajustar al que disposa l'article 35 de la 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, i ha d'expressar el compliment dels requisits exigits per la disposició addicional quarta, apartat tercer, de la Llei de costes, en el redactat incorporat per l'article 1, apartat 40, de la Llei 2/2013, de 29 de maig (que compleixen els requisits sobre eficiència energètica i estalvi d'aigua regulats en la citada DT 4.3 LC).

Així mateix, es preveu que en el tràmit de la sol·licitud de llicència o comunicació urbanística, segons sigui el règim d'intervenció en matèria urbanística, s'hagi d'acreditar la presentació de la citada declaració responsable a l'Administració de la Generalitat, de manera que si no s'acredita no es podrà atorgar la llicència urbanística o tenir per vàlidament efectuada la comunicació prèvia.

Finalment, es preveu que el termini per executar les actuacions sigui el mateix que correspongui a la llicència urbanística o el que indiqui la comunicació prèvia, sense que aquest pugui excedir d'un any, atesa la tipologia d'obres i l'especial emplaçament d'aquestes.

TÍTOL 5 RÈGIM ECONÒMIC-FINANCIER DEL DOMINI PÚBLIC MARITIMOTERRESTRE (articles 24 i 25)

El capítol s'estructura en dos articles dedicats a regular el cànon d'explotació d'activitats i el règim econòmic corresponent a l'explotació dels serveis de temporada de les platges i a les activitats autoritzades en el marc dels plans d'ús del litoral i les platges.

En ambdós casos es desenvolupen les competències de la Generalitat en matèria de règim econòmic financer del domini públic maritimoterrestre, de conformitat amb l'article 149.3.c) de l'Estatut (que atorga la competència exclusiva a la Generalitat pel que fa a la regulació i a la gestió del règim econòmic financer del domini públic maritimoterrestre, en els termes que estableix la legislació general), i tenint en compte els traspassos efectuats mitjançant el Reial decret 1387/2008 (que preveia la possibilitat que la Generalitat de Catalunya establís cànon per l'explotació d'activitats -Annex C.4-) i el Reial decret 1404/2007 (que traspassava, entre d'altres, a la Generalitat de Catalunya la gestió dels ingressos per l'explotació dels usos de temporada autoritzats -Annex B.1-, i la gestió dels ingressos que es produeixen per l'explotació de les autoritzacions d'activitats -Annex B.3-).

A l'empara d'allò exposat anteriorment, i disposant de la competència corresponent, es preveu crear l'anomenat cànon per explotació d'activitats, i regular el règim econòmic corresponent a l'explotació dels serveis de temporada a les platges i a les activitats autoritzades en el marc dels plans d'ús del litoral i les platges.

Article 24 Cànon d'explotació d'activitats

En relació amb aquest nou cànon, es disposa que tota explotació d'activitats en el domini públic maritimoterrestre per a la realització de les quals sigui necessari disposar d'una concessió de l'Administració de la Generalitat, meriti el corresponent cànon a favor seu, sense perjudici dels que siguin exigibles per altres administracions.

La base imposable del cànon d'explotació d'activitats serà el volum dels beneficis nets anuals, abans d'impostos, d'aquestes activitats que es determini d'acord amb els estudis econòmics i els comptes anuals que faciliti la persona sol·licitant de la concessió, així com

de les informacions que pugui obtenir i les valoracions que pugui efectuar el Departament competent en matèria d'ordenació del litoral, directament o per comparació amb altres concessions o autoritzacions existents; sobre l'import de la base imposable s'aplica un tipus de gravamen del 3% a fi d'obtenir la quota d'aquest cànon.

Talment com en el cànon estatal regulat a l'article 84 de la Llei de costes, l'apartat 4 de l'article 24 disposa que l'Administració de l'Estat, la Generalitat, les entitats locals i les entitats de dret públic que en depenen estaran exemptes del pagament del cànon per l'explotació de l'activitat en les concessions que se'ls atorguin per a l'exercici de les seves competències, sempre que aquelles no siguin objecte d'explotació lucrativa, directament o per tercers.

Així mateix, s'estableixen com a exemptes del pagament del cànon d'explotació d'activitats els títols atorgats a entitats nauticoesportives per al desenvolupament de les seves activitats de caràcter no lucratiu, atesa la consideració del caràcter social que fan pel foment de l'esport i de l'activitat nàutica especialment arrelada al territori català. Per altra banda, les concessions atorgades en domini públic maritimoterrestre portuari, d'acord amb el regulat en la legislació portuària, també estaran exemptes del pagament d'aquest cànon.

Cal indicar que la meritació del cànon té caràcter anual, i es produeix amb l'atorgament inicial de la concessió.

Article 25 Règim econòmic corresponent a l'explotació dels serveis de temporada de les platges i a les activitats autoritzades en el marc dels plans d'ús del litoral i les platges

Es determina que l'explotació dels serveis de temporada de les platges genera, en el cas de gestió directa, la taxa i, en el cas de gestió indirecta, el cànon de licitació corresponent a favor de l'Ajuntament; i que les activitats que s'autoritzi pels ajuntaments en el marc dels plans d'ús del litoral i les platges són gravades amb una taxa en favor seu.

L'import de les taxes municipal s'ha de determinar en les respectives ordenances fiscals dels municipis.

TÍTOL 6 PARTICIPACIÓ PÚBLICA (articles 26 a 27)

El títol dedicat a la participació pública s'estructura en dos articles: en el primer, es regula la garantia d'informació pública; i en el segon, es regula el Consell Rector del Pla d'ordenació del litoral i els consells rectors dels plans d'ús del litoral i les platges.

El títol serveix per desenvolupar les garanties d'accés a la informació pública per part de la ciutadania i també fomenta la participació social en l'elaboració, la prestació i l'avaluació de les polítiques públiques, en els termes de l'article 43 de l'Estatut.

La participació pública, en el cas dels plans previstos per la Llei es garanteix en la regulació dels procediments respectius, que es du a terme en el Títol segon. És important recordar que el principi de participació pública es troba regulat en el Protocol relatiu a la gestió

integrada de les zones costaneres de la Mediterrània, signat per l'Estat espanyol i l'UE, on es disposa que s'ha de garantir la participació pública durant les fases de formulació i aplicació d'estratègies, plans i programes o projectes costaners.

Article 26 Garantia d'informació pública

Per tal de garantir el principi de participació pública, la llei disposa que les administracions públiques han de proporcionar informació de manera adequada, oportuna i eficaç. Així mateix s'identifiquen tres mesures concretes per garantir la informació pública en l'àmbit d'ordenació del litoral:

- La gestió per part de l'Administració de la Generalitat del Registre de concessions del domini públic maritimoterrestre en l'àmbit de Catalunya, el qual té caràcter públic. La gestió d'aquest registre va ser objecte de traspàs mitjançant l'Annex B.4 del Reial decret 1387/2008). A aquests efectes, i d'acord amb la legislació bàsica [art. 37.3 LC], cal recordar que, entre d'altres, es poden demanar les certificacions oportunes sobre el seu contingut; i cal que reflecteixin els canvis de titularitat i de característiques en l'assentament corresponent.
- La publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya o al Butlletí oficial corresponent dels plecs de condicions generals per a l'atorgament de concessions i autoritzacions en el domini públic maritimoterrestre. Cal recordar que d'acord amb la legislació bàsica (art. 75 LC), l'administració pot convocar concursos per a l'atorgament de concessions i autoritzacions en l'esmentat domini públic.
- La informació pública en la tramitació de concessions, així com d'autoritzacions de vigència superior a un any no contemplades en els respectius plans d'ús del litoral i les platges.

Article 27 El Consell Rector del Pla d'ordenació del litoral i els consells rectors dels plans d'ús del litoral i les platges.

A l'efecte de garantir la participació pública durant en les fases de formulació i aplicació d'estratègies, plans i programes o projectes costaners, la Llei crea el Consell Rector del Pla d'ordenació del litoral i els consells rectors dels plans d'ús del litoral i les platges.

L'article els regula com òrgans col·legiats, sense personalitat jurídica, que vetllen per l'aplicació dels plans contemplats en el títol segon d'aquesta llei i exerceixen les funcions de participació, consulta, tutela de la gestió i avaluació del compliment d'objectius, vetllant pel respecte de la normativa reguladora.

Des de la perspectiva organitzativa, el Consell Rector del Pla d'ordenació del litoral es preveu que s'adscriu al departament competent amb matèria d'ordenació del litoral i els consells rectors dels plans d'ús del litoral i les platges als respectius ajuntaments que n'impulsen l'aprovació.

D'altra banda, es preveu que reglamentàriament es fixi el seu règim de funcionament i la seva composició i, en qualsevol cas han de comptar amb representants de les

administracions públiques competents i d'associacions i organitzacions representatives d'interessos econòmics i socials en l'àmbit territorial dels plans respectius

Finalment, es disposa que consells rectors dels espais litorals seran competents per:

- a) Establir, d'acord amb les disposicions del mateix instrument de gestió i ordenació, les directrius per exercir-ne la gestió.*
- b) Aprovar el programa d'actuació i la memòria anual de gestió.*
- c) Proposar el pressupost anual d'inversions en el seu àmbit territorial d'acord amb les prioritats fixades pels instruments de gestió i ordenació.*
- d) Fer el seguiment de les actuacions de les administracions representades que puguin afectar l'espai litoral.*
- e) Ser objecte de consulta en la tramitació de qualsevol disposició, pla o programa que afecti l'àmbit territorial de l'instrument d'ordenació i gestió.*
- f) Proposar i promoure mesures i actuacions per a la millora de l'espai litoral d'acord amb els principis i objectius fixats per aquesta Llei.*
- g) Proposar, si escau, modificacions de l'instrument d'ordenació i gestió o l'aprovació de nous instruments de gestió si es requereixen.*
- h) Avaluar el compliment d'objectius del Pla.*

TÍTOL 7 COMPETÈNCIES ADMINISTRATIVES (articles 28 a 31)

El títol setè, dedicat a la distribució de competències, s'estructura en quatre articles que regulen respectivament les competències de l'Administració de la Generalitat, les competències dels ajuntaments, els òrgans competents en matèria de protecció de a legalitat, i la Comissió d'Ordenació del Litoral.

El primer article d'aquest títol, el 28, serveix per delimitar les competències de l'Administració de la Generalitat conforme als articles 149.3 i 149.4 i els traspassos efectuats pel Reial decret 3301/1981, el Reial decret 1404/2007 i el Reial decret 1387/2008.

L'article 29, delimita les competències municipals, de conformitat amb l'article 84.2.n) de l'Estatut que defineix com a competència pròpia dels ens locals la regulació, la gestió i la vigilància de les activitats i els usos que es porten a terme a les platges. Aquesta definició és ajustada a la doctrina constitucional d'acord amb el FJ 37 de la STC 31/2010, de 28 de juny, que n'admet la constitucionalitat.

Les competències dels ajuntaments es troben també emparades en l'article 25.2 de la Llei de bases de règim local, on s'afirma que els ajuntaments són competents en matèria d'urbanisme i medi ambient.

D'acord amb l'article 84.3 de l'Estatut i el 25.3 de la Llei de bases de règim local, la Llei, precisa quin és el contingut de la competència municipal en la matèria d'ordenació del litoral, i atribueix als ens locals les competències necessàries per portar a terme la regulació, la gestió i la vigilància de les activitats i els usos que es porten a terme a les platges, i determinades actuacions en la zona de servitud de protecció i de trànsit del domini públic maritimoterrestre.

Article 28 Competències de la Generalitat

L'article 28 identifica les competències que corresponen a l'Administració de la Generalitat, en els termes fixats per la Llei d'ordenació del litoral:

- a) *La formulació, tramitació i aprovació del Pla d'ordenació del litoral i l'aprovació definitiva dels plans d'ús del litoral i les platges.*

Es concreta la competència prevista en l'article 149.3.a) de l'Estatut que preveu explícitament la competència exclusiva de la Generalitat per l'establiment i la regulació dels plans territorials d'ordenació i ús del litoral i de les platges, i també la regulació del procediment de tramitació i aprovació d'aquests instruments i plans. Competència que fou traspasada a la Generalitat mitjançant l'annex B.1 del Reial decret 3301/1981 i l'annex B.1 del Reial decret 1404/2007.

- b) *La gestió del domini públic marítimoterrestre pel que fa a l'atorgament de concessions i de les autoritzacions per a la seva ocupació i aprofitament no previstes en els plans d'ús del litoral i de les platges.*

Es concreta la competència prevista en l'article 149.3.b) de l'Estatut que regula la competència de la Generalitat per la gestió dels títols d'ocupació i ús del domini públic marítimoterrestre. Competència que fou traspasada a la Generalitat mitjançant l'annex B.1 Reial decret 1387/2008, i els annex B.1, B.2 i B.3 del Reial decret 1404/2007. El precepte precisa que aquesta competència no avarca una part d'autoritzacions que la Llei defineix com de competència municipal.

- c) *Les concessions d'obres fixes al mar, així com les d'instal·lacions marítimes menors, com ara embarcadors, aiguamolls, pantalans varadors i altres d'anàlogues que no formin part d'un port o estiguin adscrites.*

Aquest apartat precisa que entre les competències de la Generalitat en matèria de concessions en domini públic també hi figuren les obres fixes al mar, així com les d'instal·lacions marítimes menors, de conformitat amb l'article 149.3.b) de l'Estatut, l'annex B.1.d) del Reial decret 1387/2008 i la pròpia jurisprudència constitucional concretada en el FJ 92 de la STC 31/2010, de 28 de juny, que admet la constitucionalitat de la competència.

- d) *L'atorgament d'autoritzacions en les zones de servitud, llevat d'aquelles previstes sobre sòls de titularitat pública en els plans d'ús del litoral i les platges.*

Es tracta d'una competència que, pel que fa a les autoritzacions en la zona de servitud de protecció, va ser reconeguda a les Comunitats Autònomes per la sentència del Tribunal Constitucional núm. 149/1991 (FJ 3.D.d), en considerar que es tractava d'una competència executiva enquadra en l'execució de la normativa sobre protecció del medi ambient o en l'ordenació del territori i/o urbanisme, de competència exclusiva de les comunitats autònomes. Respecte a la gestió i l'atorgament d'autoritzacions en zones de servitud de trànsit i d'accés al mar, es van traspasar a l'Administració de la Generalitat mitjançant l'annex B.3 del Reial decret 1387/2008.

- e) *L'autorització d'abocaments de terra a mar.*

L'apartat serveix per precisar que entre el contingut de les competències en matèria de concessions i autoritzacions també hi figuren les relacionades amb els abocaments de terra a mar. Es tracta d'una competència ja reconeguda com a competència executiva en l'article 11.10 de l'Estatut de 1979, i actualment en l'article 149.3.b) de l'Estatut vigent, que fou traspasada per l'annex B.3 del Reial decret 3301/1981.

f) La intervenció administrativa mitjançant el règim de declaració responsable de les obres de reparació, millora, consolidació i modernització de les construccions existents en el domini públic maritimoterrestre que disposin d'una concessió vigent i que resultin contràries a la legislació en matèria de costes o al Pla d'ordenació del litoral aplicables.

Es concreta, en base a l'article 149.3.b EAC que permet regular la gestió dels títols d'ocupació i ús del domini públic maritimoterrestre, una competència molt específica sobre determinades obres menors en construccions existents en aquest domini públic que disposin de concessió vigent, que s'ha regulat en l'article 23 de la Llei.

g) La tutela i policia del domini públic maritimoterrestre i les seves zones de servitud pel que fa a: les actuacions dutes a terme sense la concessió o l'autorització preceptiva de la Generalitat o de l'ajuntament o sense haver efectuat la declaració responsable corresponent; la vigilància del compliment de les condicions d'acord amb les quals hagi atorgat la Generalitat les concessions i autoritzacions; l'observança dels requisits exigits per la legislació en matèria de costes per aquelles actuacions subjectes a declaració responsable davant la Generalitat; i l'adopció de les corresponents mesures per a la protecció de la legalitat relatives a la restauració de la realitat física alterada i de l'ordre jurídic vulnerat, la imposició i la recaptació de sancions i la determinació dels danys i els perjudicis causats.

Es tracta d'una competència derivada de la reconeguda a la Generalitat per l'article 149.3 b de l'Estatut, i, que, pel que fa a la vigilància del compliment de les condicions d'atorgament de les autoritzacions i les concessions demaniales ha estat objecte dels traspassos a la Generalitat mitjançant l'annex B.3 del Reial decret 1404/2007, i l'annex B.2 del Reial decret 1387/2008.

h) L'establiment i la recaptació del cànon per a l'explotació d'activitats en el domini públic maritimoterrestre i de les taxes en matèria d'ordenació del litoral

El precepte concreta les competències de la Generalitat en matèria de regulació i gestió del règim econòmic financer del domini públic maritimoterrestre, de conformitat amb l'article 149.3.c de l'Estatut. Es tracta d'una competència traspasada a la Generalitat mitjançant l'annex C.4 del Reial decret 1387/2008. En matèria de taxes, cal tenir en compte que el Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, ja preveu entre d'altres, la taxa per la tramitació d'autoritzacions en la zona de servitud de protecció i d'autoritzacions d'obres en domini públic maritimoterrestre; la taxa per la tramitació de concessions d'ocupació, o llurs modificacions, en el domini públic maritimoterrestre; taxa per la tramitació d'autoritzacions d'ocupació del domini públic maritimoterrestre o d'autoritzacions dins l'àmbit de concessions en el domini públic maritimoterrestre.

- i) *La planificació, l'elaboració i l'aprovació dels projectes, així com la gestió i l'execució de les obres i les actuacions al litoral que no siguin d'interès general.*

És una de les competències reconegudes explícitament en l'article 149.3 de l'Estatut, concretament en la seva lletra d), traspassada explícitament mitjançant l'annex B.4 del Reial decret 1404/2007.

- j) *La participació de la Generalitat de Catalunya en la planificació i la programació de les obres d'interès general situades al litoral i l'emissió dels informes corresponents sobre la qualificació d'interès general i sobre el plec que serveixi de base per a la redacció dels projectes corresponents a aquestes obres.*

Es tracta d'una competència reconeguda en l'article 148.2 de l'Estatut. Fou també traspassada a la Generalitat mitjançant l'annex B.5 del Reial decret 1404/2007, i mitjançant l'annex B.6 del Reial decret 1387/2008, d'1 d'agost.

- k) *L'execució i gestió de les obres d'interès general situades al litoral català en els termes fixats per conveni amb l'Administració general de l'Estat.*

L'execució i gestió de les obres interès general, en els termes de l'article 148.2 de l'Estatut, és una competència reconeguda en l'article 149.4 del mateix Estatut i traspassada mitjançant l'annex B.5 del Reial decret 1404/2007.

- l) *La gestió del registre de concessions en domini públic maritimoterrestre en l'àmbit de Catalunya.*

Forma part de les competències de l'article 149.3.b) de l'Estatut vigent, en matèria de gestió de títols d'ocupació i ús del domini públic maritimoterrestre, i que va ser traspassada mitjançant l'annex B.4 del Reial decret 1387/2008, d'1 d'agost.

- m) *L'emissió de l'informe previ al rescat de les concessions demaniales quan, per raons d'interès general, l'exercici d'aquesta funció sigui competència de l'Administració general de l'Estat.*

També forma part de les competències de l'article 149.3.b) de l'Estatut, en matèria de gestió de títols d'ocupació i ús del domini públic maritimoterrestre, i que va ser traspassada mitjançant l'annex B.5 del Reial decret 1387/2008.

- n) *L'emissió d'informe durant la tramitació dels plans urbanístics quan el seu àmbit formi part de l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei.*

Les competències en matèria de tutela i policia del domini públic maritimoterrestre, i de les seves servituds, inclouen necessàriament la participació en l'elaboració dels instruments de planejament urbanístic que abastin aquest àmbit a fi de coordinar-ne els usos i ajustar les seves determinacions a allò establert a la normativa sectorial d'ordenació del litoral.

- o) *La prestació de tota classe de serveis tècnics relacionats amb l'exercici de les competències anteriors i l'assessorament a les corporacions locals i altres entitats públiques o privades i als particulars que ho sol·licitin.*

L'exercici del conjunt de competències enumerades en aquest precepte incorpora indirectament la prestació de serveis tècnics i assessorament vinculats a aquestes.

- p) L'execució de les obligacions derivades dels tractats i els convenis internacionals en les matèries de la seva competència.*

En els termes de l'article 196.4 de l'Estatut, la Generalitat és competent per adoptar les mesures necessàries per a executar les obligacions derivades dels tractats i els convenis internacionals ratificats per Espanya o que vinculin l'Estat en l'àmbit de les competències de la Generalitat, entre les quals es troba la relacionada amb l'ordenació del litoral.

- q) La cooperació transfronterera per garantir la correcta aplicació de l'estratègia de gestió integrada de la costa catalana en el marc del Protocol relatiu a la gestió integrada de les zones costaneres del Mediterrani i de la legislació internacional.*

Aquest apartat es fonamenta en allò establert a l'article 28 del Protocol relatiu a la gestió integrada de les zones costaneres del Mediterrani (BOE de 23.3.2011), que imposa aquesta obligació a totes les entitats administratives afectades, entre les quals es troben les òrgans competents de l'Administració de la Generalitat de Catalunya per raó de les seves competències sectorials, a fi de poder coordinar, si escau, estratègies, plans i programes costaners relatius a zones costaneres transfrontereres.

- r) El control de la qualitat de les aigües de bany.*

Es tracta d'una competència que la Generalitat exerceix a l'empara de l'article 117 de l'Estatut, en relació amb allò previst a la Directiva 2006/7/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de febrer, relativa a la gestió de la qualitat de les aigües de bany (DOUE, L 64/37, de 4.3.2006).

- s) Qualsevol altra atribuïda per l'ordenament jurídic vigent.*

Finalment s'admet la possibilitat, com a clàusula de tancament, que la Generalitat sigui competent per exercir qualsevol altre competència que li hagi estat atribuïda per l'ordenament jurídic vigent.

Article 29 Competències dels ajuntaments

L'article enumera les competències dels ajuntaments que es desenvoluparan en els termes fixats per la Llei d'ordenació del litoral:

- a) La participació en la tramitació del Pla d'ordenació del litoral.*

L'article 9 de la Llei d'ordenació del litoral disposa que aquest pla es tramiti d'acord amb el procediment específic que estableix la legislació urbanística per als plans directores urbanístics; en aquest sentit, cal tenir en compte que l'article 83 del Text refós de la Llei d'urbanisme vigent estableix com s'instrumenta la participació dels ajuntaments en la tramitació d'aquests plans

b) La formulació i tramitació fins a l'aprovació provisional dels plans d'ús del litoral i les platges d'acord amb el procediment que regula aquesta Llei.

Aquesta competència serà duta a terme pels ajuntaments en els termes previstos en l'article 13 de la llei d'ordenació del litoral.

c) L'explotació dels serveis de temporada de les platges autoritzats mitjançant el corresponent pla d'ús del litoral i les platges, per qualsevol de les formes de gestió directa o indirecta previstes en la legislació de règim local.

Competència ja atribuïda per l'actual Llei de costes en el seu article 115.c que faculta als ajuntaments per explotar, si escau, els serveis de temporada que puguin establir-se en les platges, tal com ja succeeix en l'actualitat.

d) L'atorgament de les autoritzacions per a activitats previstes en els plans d'ús del litoral i les platges.

Ens trobem davant d'una competència de l'Administració de la Generalitat, traspasada mitjançant el Reial decret 1404/2007, annex B3, que d'acord amb les determinacions dels articles 11.a, c i d i 20.1.b d'aquesta llei d'ordenació del litoral es preveu que puguin exercir els ajuntaments. L'atribució als ajuntaments té per objecte facilitar i apropar la gestió administrativa dels corresponents operadors a l'administració més propera, i cal tenir en compte que l'Administració de la Generalitat en l'aprovació dels respectius plans d'ús ja haurà exercit el control i supervisió d'aquelles activitats que els ajuntaments hagin proposat de forma adequada en el Projecte de pla d'ús.

e) La intervenció administrativa mitjançant el règim de declaració responsable de les noves actuacions que es plantegin sobre les obres, instal·lacions i activitats implantades legalment en la zona de servitud de protecció o de trànsit del domini públic marítimoterrestre, quan no comporten l'increment de la superfície ocupada o de la volumetria existent, ni canvi de l'ús autoritzat.

Ens trobem davant d'una competència de l'Administració de la Generalitat, atribuïda en base a la sentència del Tribunal Constitucional 149/1991 i de conformitat amb l'annex B.3 del Reial decret 1387/2008, que d'acord amb les determinacions de l'article 18 d'aquesta llei d'ordenació del litoral es preveu que assumeixin els ajuntaments, a fi de simplificar i facilitar la interacció del ciutadà amb les administracions públiques de Catalunya.

f) L'emissió d'informe sobre les sol·licituds d'autoritzacions de competència de la Generalitat i de concessions per a l'ocupació i l'aprofitament del domini públic marítimoterrestre.

És una de les actuals competències dels ens locals costaners de conformitat amb l'article 115.b de la Llei de costes.

g) La recaptació dels ingressos derivats de l'explotació de serveis de temporada de les platges i de les taxes per a l'atorgament d'autoritzacions previstes en els plans d'ús del litoral i les platges.

Es tracta, en part, d'una competència ja reconeguda indirectament per l'actual Llei de costes en el seu article 115.c que faculta als ajuntaments per explotar els serveis de temporada i en conseqüència recaptar els ingressos derivats de la seva explotació, tal com ja succeeix a l'actualitat. D'altra banda, d'acord amb la previsió de l'article 20.1.b de la Llei d'ordenació del litoral, que possibilita als ajuntaments a atorgar autoritzacions d'activitats previstes en el Pla d'ús del litoral i les platges corresponent, i d'acord amb l'article 25.2 de la citada, es reconeix expressament la competència de recaptar les taxes derivades d'aquestes activitats.

h) La vigilància del compliment de les condicions d'acord amb les quals hagin adjudicat l'explotació dels serveis de temporada de les platges o hagin atorgat les autoritzacions derivades dels plans d'ús del litoral i les platges i de l'observança dels requisits exigits per la legislació en matèria de costes per aquelles actuacions subjectes a declaració responsable davant l'Ajuntament, així com l'adopció, en cas d'incompliment, de mesures per a la protecció de la legalitat relatives a la restauració de la realitat física alterada i de l'ordre jurídic vulnerat, la imposició i la recaptació de sancions i la determinació dels danys i els perjudicis causats.

El traspàs de la competència en matèria d'autoritzacions d'activitats previstes en els respectius plans d'ús als ajuntaments (com així s'ha exposat en l'apartat d d'aquest article), iva aparellada amb el traspàs de les corresponents competències en matèria de vigilància del compliment de les condicions amb que s'atorguin, l'adopció de mesures de protecció de la legalitat i la imposició de les sancions corresponents pel seu incompliment.

El mateix succeeix pel que fa a l'observança dels requisits exigits per la legislació en matèria de costes per a aquelles actuacions subjectes a declaració responsable davant l'Ajuntament.

i) El manteniment de les platges i llocs públics de bany en les condicions de neteja, higiene i salubritat adequades, així com vigilar l'observança de les normes i instruccions que dicti l'administració competent sobre salvament i seguretat de les vides humanes.

És una de les actuals competències dels ens locals costaners de conformitat amb l'article 115.d de la Llei de costes.

j) Qualsevol altra atribuïda per l'ordenament jurídic vigent.

Finalment, l'article en què es defineixen les competències dels ajuntaments admet, com a clàusula de tancament, qualsevol altre que hagi sigut atribuïda per l'ordenament jurídic vigent als ens locals.

Article 30 Òrgans competents en matèria de protecció de la legalitat

L'article es limita a concretar la competència dels òrgans sancionadors de l'administració municipal o de la Generalitat, en funció, respectivament, de la tipologia de la infracció o de la quantia.

En el supòsit que la potestat sancionadora sigui exercida per l'administració municipal, d'acord amb les seves competències, els òrgans competents per a resoldre, en els procediments sancionadors són els següents:

- a) L'alcalde o alcaldessa, en el cas d'infraccions lleus.
- b) El ple de l'ajuntament, en el cas d'infraccions greus.

Cal recordar que la tipologia d'infraccions i la seva identificació estan regulades en la legislació bàsica de costes (art. 90 i 91 LC o 191 i 192 RC). Entre les infraccions per incompliment de condicions que d'acord amb la Llei d'ordenació del litoral han de ser perseguides pels ajuntaments, algunes són lleus i altres greus d'acord amb la tipificació de la Llei de costes. En aquest sentit, i per exemple, l'incompliment de les condicions de les autoritzacions d'activitats atorgades a l'empara de l'article 20.1.b d'aquesta Llei d'ordenació del litoral comportaria una infracció lleu; com també ho seria la realització d'obres de reparació, millora, consolidació o modernització en les zones de servituds sense disposar dels títols corresponents; ara bé, la realització de les citades obres, després d'haver desatès un requeriment exprés de cessació de l'actuació, comportaria la realització d'una infracció greu.

En el supòsit que la potestat sancionadora sigui exercida pels òrgans del departament competent en matèria d'ordenació del litoral, tenen competència per resoldre sobre el procediment sancionador:

- a) La persona titular de la Direcció General competent en matèria d'ordenació del litoral en el cas que la multa proposada sigui inferior a 600.000 euros.
- b) El conseller o consellera del Departament competent en matèria d'ordenació del litoral, en el cas que la multa proposada sigui igual o superior a 600.000 euros.

Finalment es disposa que els òrgans competents per resoldre els procediments sancionadors són també competents per ordenar les mesures de restauració de la realitat física alterada, si s'adopten en el mateix procediment. En cas que s'adoptin en procediments diferents, s'identifica l'òrgan de cada administració que els ha d'adoptar.

Art. 31 Comissió d'Ordenació del Litoral

Aquest article crea la Comissió d'Ordenació del Litoral, que dependrà del departament competent en matèria d'ordenació del litoral, i que se li atribueixen funcions de caràcter resolutiu, consultiu, informatiu i a instàncies dels ajuntaments, funcions interpretatives.

Es preveu que la composició de la Comissió d'Ordenació del Litoral s'estableixi per reglament, garantint per llei que hi siguin representats els departaments i els ens locals amb competències en matèria d'ordenació del litoral, i que hi tinguin participació persones amb reconegut prestigi professional, en matèria de costes, d'urbanisme i de medi ambient.

Així mateix, se li atorga la competència d'aprovar definitivament els plans d'ús del litoral i les platges, atorgar les concessions d'ocupació del domini públic marítimoterrestre, les seves modificacions substancials i pròrrogues, i aquelles altres competències que li poden ser atribuïdes per reglament.

TÍTOL 8 LA INSPECCIÓ DEL LITORAL (articles 32 i 33)

El títol vuitè desenvolupa la funció inspectora del litoral mitjançant dos articles, el primer defineix la inspecció del litoral i el segon en concreta les facultats i funcions en aquesta matèria.

Article 32 La inspecció del litoral

L'article 32 regula la inspecció del litoral, com un instrument necessari per a exercir les funcions de tutela i policia de l'àmbit d'aplicació de la llei, i n'identifica els òrgans competents pel seu desenvolupament (departament competent en matèria d'ordenació del litoral i els òrgans de l'Administració local que correspongui), en el marc de les competències respectives i d'acord amb la legislació vigent.

D'altra banda, de conformitat amb els principis de coordinació administrativa, es preveu que els informes en matèria d'inspecció del litoral que facin els òrgans de la Generalitat quan afectin les competències municipals s'han de comunicar als ajuntaments dels municipis on s'hagin produït els fets.

En últim terme, amb la voluntat d'atorgar les màximes garanties jurídiques a la inspecció, i talment com en la legislació urbanística, es reconeix la condició d'autoritat al personal al servei de les entitats públiques al qual s'encomani expressament l'exercici de la inspecció del litoral.

En aquest sentit, es preveu explícitament que en l'exercici d'aquesta activitat, el personal de les administracions competents pot inspeccionar tota mena d'obres i d'instal·lacions; i que els fets que constatin, d'acord amb el que estableix la legislació de procediment administratiu comú, tenen valor probatori.

Article 33 Facultats i funcions de la inspecció en matèria d'inspecció del litoral

En aquest article es preveu que el personal al servei de les administracions públiques competents estigui facultat per entrar i romandre en les finques, construccions i altres llocs subjectes a la seva actuació inspectora el temps necessari per portar a terme aquesta actuació.

Així mateix, es preveu que, en el supòsit en què sigui necessari, l'esmentat personal en l'exercici de les funcions inspectores pugui sol·licitar la col·laboració de les forces i els cossos de seguretat i la cooperació de funcionaris i autoritats d'altres administracions públiques.

El precepte, finalment, fa una descripció de les funcions que li corresponen al personal que tingui encomanat l'exercici de la inspecció del litoral:

- a) La investigació i comprovació del compliment de la normativa, i la pràctica de les proves i mesuraments necessària per a aquesta finalitat.
- b) Documentar llurs actuacions mitjançant les actes d'inspecció, els informes, les diligències i les comunicacions corresponents.
- c) Si s'escau, la proposta d'adopció de mesures provisionals i d'incoació d'un procediment de protecció de la legalitat.

DISPOSICIONS ADDICIONALS (primera a tercera)

La Llei articula tres disposicions addicionals que regulen aspectes relacionats amb el Pla d'ordenació del litoral; la declaració de béns d'interès cultural al litoral; i la participació de determinades administracions en l'elaboració de l'esmentat Pla d'ordenació del litoral.

Primera. El Pla d'ordenació del litoral

La disposició addicional primera fixa el termini en què s'ha de redactar el Pla d'ordenació del litoral, a comptar de l'entrada en vigor de la Llei d'Ordenació del litoral i que s'estableix en dos anys.

Segona. La declaració de béns d'interès cultural al litoral

Amb la nova disposició addicional onzena de la Llei de costes, introduïda per l'article 1.42 de la Llei 2/2013, de 29 de maig, els béns que es declarin d'interès cultural que es trobin situats en domini públic maritimoterrestre queden subjectes a un règim concessional; concessió que s'ha d'atorgar en el termini d'un any a comptar de la data de la declaració d'interès cultural. Així mateix, dita disposició addicional també disposa que els béns declarats d'interès cultural situats dins el domini públic maritimoterrestre, la zona de servitud de trànsit, de servitud de protecció o d'influència se'ls apliquen les mesures derivades d'aquest règim amb preferència a les de la Llei de costes.

La legislació estatal, però, no defineix quina tipologia de béns d'interès cultural s'ha de sotmetre al règim concessional o disposen d'un règim preferent per sobre el de costes.

Per tal d'aclarir aquest aspecte, i a fi de garantir un ús adequat de l'esmentada disposició addicional onzena, es preveu que la declaració de béns d'interès cultural, tant de caràcter local com nacional, situats en domini públic maritimoterrestre o en les seves zones de servitud, requereixi d'un informe favorable del Consell Assessor del Patrimoni Cultural de Catalunya i també de l'Institut d'Estudis Catalans o d'una de les institucions científiques,

tècniques o universitàries de prestigi o competència reconeguts que siguin determinades per reglament.

Tercera. Ajuntament de Barcelona i Àrea Metropolitana de Barcelona.

En aquesta disposició, d'acord amb allò establert amb els articles 64 de la Llei 22/1998, del 30 de desembre, de la Carta municipal de Barcelona, 19 de la Llei 31/2010, del 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, es preveu que en l'elaboració del Pla d'ordenació del litoral hagin de participar l'Ajuntament de Barcelona i l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES (primera a cinquena)

La llei regula cinc disposicions transitòries. Les dues primeres preveuen règims transitoris fins que entrin en vigor els instruments de planificació que regula; la tercera determina el procediment aplicable en els supòsits de procediments en tràmit a l'entrada en vigor de la llei; la quarta especifica a quins títols s'aplica el cànon d'explotació d'activitats, i la cinquena, identifica els òrgans competents mentre no es creïn o es determinin per reglament.

Primera. Zona d'influència del domini públic maritimoterrestre i classificació de les platges.

Aquesta disposició transitòria preveu que, mentre no entri en vigor el Pla d'ordenació del litoral, la zona d'influència a què fa referència l'article 2b resulta ampliada en els termes previstos en l'article 18.1 del Pla director urbanístic del sistema costaner de Catalunya que va ser publicat en el DOGC núm. 4407, de 16.6.2005, i que actualment es correspon amb l'article 20.1 de les normes urbanístiques unificades dels dos Plans urbanístic costaners aprovats a Catalunya (DOGC núm. 6722, de 7.10.2014).

Així mateix, preveu que, mentre no entri en vigor el Pla d'ordenació del litoral, que és l'instrument mitjançant el qual s'han de classificar les platges i fixar el règim de la seva ocupació (article 19), dites funcions les podrà efectuar el departament competent en matèria d'ordenació del litoral (d'acord amb les determinacions que preveu la disposició transitòria vint-i-unena del Reglament general de costes).

Segona. Usos i serveis de temporada de les platges.

La disposició transitòria segona estableix que mentre no entri en vigor el Pla d'ordenació del litoral, que és l'instrument que han de desenvolupar els plans d'ús del litoral i les platges, els usos i serveis de temporada a les platges es continuaran aprovant com a plans de distribució d'usos i serveis de temporada d'acord amb la normativa anterior.

[Així mateix, es preveu que mentre no entrin en vigor els nous plans d'ús del litoral i les platges, els plans d'usos vigents es continuen aplicant i regint per la normativa anterior durant el seu termini de vigència. Per últim, mentre siguin d'aplicació aquests plans de

distribució d'usos i serveis de temporada a les platges, les autoritzacions i les explotacions dels serveis de temporada es continuaran regint per la normativa anterior.

Tercera. Procediments en tràmit a l'entrada en vigor de la llei

La disposició transitòria tercera té per objecte aclarir que els procediments iniciats abans de l'entrada en vigor de la Llei d'ordenació del litoral continuen amb el règim normatiu anterior aplicable.

Tanmateix, s'especifica que en els procediments iniciats a sol·licitud de l'interessat, aquesta té el dret de desistir del procediment en tràmit per acollir-se a les disposicions d'aquesta llei que li puguin ser més favorables.

Quarta. Aplicació del cànon d'explotació d'activitats

En aquesta disposició transitòria es preveuen en quins supòsits s'ha d'aplicar el cànon d'explotació d'activitats, creat per l'article 24 de la Llei (a part de totes les noves explotacions d'activitats per a la realització de les quals sigui necessari disposar de nova concessió, que és el que preveu el citat article).

En aquest sentit, es preveu que s'apliqui a les concessions en tràmit a l'entrada en vigor de la Llei, en el procediment d'atorgament de les quals encara no s'hagi efectuat l'oferta de condicions al peticionari per part de l'Administració de la Generalitat; i a les pròrrogues, a les modificacions substancials i als canvis de titularitat de les concessions vigents que s'atorguin a partir de l'entrada en vigor de la Llei.

Cinquena. Òrgans competents

La última disposició transitòria prevista, té per objecte determinar els òrgans competents per fer les funcions que l'article 31.3 i 31.4 atribueix a la Comissió d'Ordenació del Litoral, mentre aquesta no estigui constituïda.

Així mateix, es preveu que mentre no es determinin per via reglamentària els òrgans competents en matèria d'ordenació del litoral, l'exercici de les competències que els atribueix la llei seran exercides en totes els casos pel titular de la direcció general competent en matèria d'ordenació del litoral.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA (única)

En la disposició derogatòria es concreten les disposicions que es deroguen, que són les següents:

- La disposició addicional sisena i la disposició final segona de Llei 3/2012, del 22 de febrer, de modificació del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost
- El Decret 55/1992, de 10 de febrer, pel qual s'atribueixen competències al Departament de Política Territorial i Obres Públiques en la zona de servitud de protecció de la Llei de costes;

- Qualsevol altra disposició que s'oposi a les determinacions de la Llei d'ordenació del litoral.

DISPOSICIONS FINALS (primera i segona)

Finalment, la Llei preveu dues disposicions finals.

La primera, autoritza al Govern a dictar les disposicions necessàries per a desplegar i executar els preceptes de la Llei d'ordenació del litoral.

La segona, determina l'entrada en vigor de la llei; que es fixa en un mes, superior a la vacatio ordinària de 20 dies, atès que es considera necessari disposar d'aquest termini a fi que totes les persones i administracions afectades per la nova norma disposin d'aquest temps d'adaptació.

7. LA RELACIÓ MOTIVADA DE LES PERSONES I LES ENTITATS A LES QUALS S'HA D'ATORGAR EL TRÀMIT D'AUDIÈNCIA O LA PROCEDÈNCIA DE SOTMETRE L'EXPEDIENT A INFORMACIÓ PÚBLICA

7.1 Tràmit d'audiència

Quant a la procedència de sotmetre l'avantprojecte de llei al tràmit d'audiència de les entitats que tinguin encomanada per llei la defensa d'interessos que es podrien veure afectats per l'entrada en vigor, cal tenir en compte que, d'acord amb l'article 36.4 de la Llei 13/2008, resulta convenient donar audiència a les associacions representatives dels ens locals, als col·legis professionals amb competències relacionades amb l'ordenació del litoral, i d'altres ens interessats que en poguessin resultar afectats. A aquests efectes, es considera adient donar audiència a les entitats, corporacions i associacions següents:

- Federació de Municipis de Catalunya.
- Associació Catalana de Municipis i Comarques.
- Col·legi d'Arquitectes de Catalunya.
- Col·legi d'Economistes de Catalunya.
- Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports de Catalunya.
- Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya.
- Col·legi de Geògrafs a Catalunya.
- Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya.
- Consell de Col·legis d'Aparelladors, Arquitectes Tècnics i Enginyers d'Edificació de Catalunya.
- Col·legi de Biòlegs de Catalunya (CBC)
- Col·legi d'Ambientòlegs de Catalunya.
- Organització de Consumidors i Usuaris de Catalunya (OCUC).
- Consell de les Persones Consumidores de Catalunya.
- Centre Internacional d'Investigació dels Recursos Costaners (CIIRC)
- Centre Mediterrani EUCC

- Associació per la Defensa i l'Estudi de la Natura (ADENC)
- Grup d'Estudi i Protecció del Ecosistemes Catalans-Ecologistes de Catalunya (GEPEC-EdC)
- Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre (IDECE)

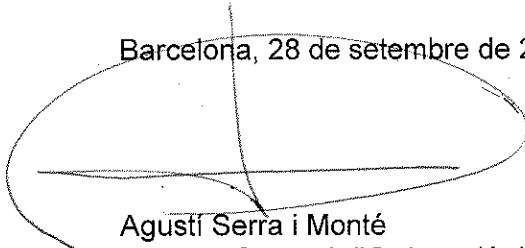
Així mateix, per la seva incidència competencial i pel contingut de l'avantprojecte es considera convenient donar audiència a la Direcció General de Sostenibilitat de la Costa y del Mar del Ministerio de Agricultura, Alimentación y Medio Ambiente; a la Direcció General de la Marina Mercante i a la Capitania Marítima de Barcelona del Ministerio de Fomento; a tots els ajuntament del litoral català; als consells comarcals afectats pel litoral; a les Diputacions afectades pel litoral; a l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

D'altra banda, cal tenir en compte que l'avantprojecte s'ha de sotmetre a audiència interdepartamental a través del fòrum de l'aplicatiu SIGOV (Sistema d'Informació, Gestió i Tramitació dels Documents de Govern) d'acord amb l'Annex II.2 de l'Acord del Govern de 19 de maig de 2009, pel qual es van aprovar les Directrius sobre contingut de l'expedient i procediment d'elaboració de disposicions de caràcter general (que també són aplicables als avantprojectes de llei).

7.2 Tràmit d'informació pública

En relació amb la procedència de sotmetre l'avantprojecte de llei a informació pública, cal tenir en compte que, d'acord amb l'article 36.4 de la Llei 13/2008, es considera necessari sotmetre'l a informació pública, d'acord amb el principi de participació recollit en l'article 14 del Protocol relatiu a la gestió integrada de les zones costaneres de la Mediterrània i a fi de promoure la màxima participació agents públics i privats i de la ciutadania en l'elaboració d'aquesta Llei.

Barcelona, 28 de setembre de 2016

Agustí Serra i Monté
Director General d'Ordenació del Territori
i Urbanisme